

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe

20

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Prof. WINTERBERG, pierwszy asystent
prof. WENCKEBACHA
wydał w sw. cz. we Wiedniu ORZECZENIE: Kto chce uchronić się przed SKLEROZĄ paliorygin. zwijki Olszańskie
„KURACYJNE”
Z NAJLEPSZEGO JEDWABNEGO PAPIERU OLSZAŃSKIEGO — Wszędzie do nabycia
Już dostępne dla każdego palacza. — Biuro zamówień: Lwów, 3-go Maja 10.

Nowy konflikt włosko-brytyjski

na tle wydalenia misjonarzy angielskich z Abisynii

Londyn, 10. 4. PAT. Wydalenie przez władze włoskie z Abisynii 6-ciu misjonarzy angielskich będzie przedmiotem protestu, jaki złożył w Rzymie amb. brytyjski sir Eric Drummond. Nakaz wydalający misjonarzy otrzymali 22 marca z tym, aby w ciągu 7 dni opuścili terytorium Abisynii. W dniu 24 marca sir Eric Drummond prosił w Rzymie o przedłużenie tego terminu. W międzyczasie telegraficznie powiadomiono z Londynu misjonarzy, aby odłożyli swój wyjazd, dopóki nie zostanie uzyskana decyzja władz w tej sprawie. Telegram ten został jednak zatrzymany przez Wło-

chów i misjonarzy w Wielki piątek opuścili Abisynię, nieświadomi tego, że ambasador brytyjski w Rzymie wystąpił o przedłużenie im terminu. W Londynie panuje przekonanie, które utwierdził artykuł Gaydy w „Giornale d'Italia”, że zarządzenia władz włoskich mają na celu całkowite zahamowanie protestanckiej akcji misyjnej jako w charakterze swym zbyt wolnościowej. Sprawa wydalenia misjonarzy angielskich poruszona będzie w poniedziałek w Izbie gmin w interpelacji parlamentarnej.

Sport i -- polityka

Włoską drużynę piłkarską zastąpi w Paryżu drużyna angielska

Londyn, 10. 4. PAT. Wobec zarządzenia Mussoliniego, odwołującego mecz piłkarski Francja — Włochy, który miał się odbyć w Paryżu w niedzielę, francuski związek piłki nożnej zwrócił się do angielskiej drużyny Charlton w Londynie z prośbą o przyjazd do Paryża i rozegranie meczu, którego nierozegranie wobec olbrzymiej ilości sprzedanych biletów za sumę przeszło 600.000 fr. stanowiłoby dotkliwą stratę dla związku francuskiego i zaważyłoby ujemnie na jego prestiżu. Drużyna angielska z iście

sportową gotowością zgodziła się natychmiast na przyjazd z pomocą kolegom francuskim i za zgodą rządu angielskiego wyjeżdża w sobotę wieczorem do Paryża w składzie 12 graczy, trenera menażera i dwóch dyrektorów zarządu klubu. Charlton Athletic wybił się w roku bież. na czoło klubów angielskich pierwszej ligi zawodowej i rywalizuje ze słynnym klubem Arsenal o pierwsze miejsce w tabeli o mistrzostwo Anglii.

Zlikwidowanie incydentu austriacko-niemieckiego

Rząd austriacki cinał się na całej linii

Berlin, 10. 4. PAT. Niemieckie biuro informacyjne ogłasza komunikat, który może być uważany jako zakończenie incydentu, w zwią-

ku ze złożeniem wieńca na grobie rodziców kanclerza Hitlera. Komunikat ten brzmi następująco:

Incydent z dn. 1 listopada 1936 r. jako obrażający uczucia głowy niemieckiego państwa był, począwszy od 22 grudnia ub. r. przedmiotem kilkakrotnych demarche niemieckiego ambasadora i osobistej rozmowy ministra spraw zagr. Rzeszy z austriackim podsekretarzem stanu M. S. Z. Rząd austriacki polecił w wyniku tych kroków, w dn. 22 marca b. r. cofnięcie kary pieniężnej, nałożonej na małżonków Brück-

ner oraz postanowił załatwić w przyszłości sprawę ich emerytury. Zarządzenia te były nieznanne w chwili podawania do wiadomości wczorajszego komunikatu.

Rząd austriacki stwierdził, że polityczno-demonstracyjny charakter złożenia wieńca, który spowodował wymierzenie kary, polegał jedynie na tym, że karany już uprzednio za nacjonalistyczną działalność Brückner zaopatrzył szarfę wieńca napisem „od gminy Morzg”, do czego nie był uprawniony. W dalszym ciągu oświadczył rząd austriacki, że nie miał najmniejszego zamiaru uchybiania czci należnej zmarłym i że każdemu wolno odwiedzać i zdo- bić grób rodziców kanclerza Hitlera, o ile nie jest to połączone z politycznymi demonstracjami. Biorąc pod uwagę powyższe oświadczenie, wyrażamy zadowolenie, że możemy ostre zarzuty postawione wczoraj władzom austriackim z powodu obrażonych uczuć pietyzmu dla zmarłych i z powodu przeciągających się rokowań uważać za załatwione.

„Niemiecka partia wolnościowa”

Berlin, 10. 4. PAT. Przedstawiciele prasy zagranicznej w Berlinie otrzymali wczoraj z nieznanego dotychczas źródła ulotki podpisane przez „Niemiecką Partię Wolnościową” i mające na celu stworzenie opinii, że w Niemczech istnieje stronnictwo opozycyjne. Powołane do tego czynniki zdołały stwierdzić, że ulotki te zostały nietylko sporządzone zagranicą, najprawdopodobniej przez komunistów, lecz także częściowo zagranicą zostały nadane na pocztę.

Min. Beck wrócił do Warszawy

Warszawa, 10. 4. PAT. Dziś o godz. 12.13 powrócił do Warszawy pociągiem wiedeńskim minister spraw zagr. J. Beck. P. ministra powitali na dworcu podsekretarz stanu w M. S. Z. p. J. Szembek w otoczeniu wyższych urzędników M. S. Z. oraz poseł austriacki min. Schmidt wraz z członkami poselstwa.

Nowy zastępca dyrektora dep. obrotu pieniężnego

Warszawa, 10. 4. PAT. Minister skarbu powołał na stanowisko zastępcy dyrektora depart. obrotu pieniężnego p. St. Sadkowskiego. Od 1930 r. p. Sadkowski pracował w Państw. Banku Rolnym, po czym w r. 1934 przeszedł do służby w Min. Skarbu, gdzie pełnił funkcje zastępcy naczelnika wydz. polityki kredytowej, a w r. ub. został przewodniczącym rady spółdzielczej, na którym to stanowisku pozostaje nadal po objęciu obowiązków zastępcy dyrektora departamentu.

Mimowolny bratobójca

Nowy Sącz, 10. 4. PAT. W czasie świąt Wielkiej Nocy zaszedł w Nowym Sączu tragiczny wypadek. Przy manipulowaniu łowolwerem, wskutek nieostrożności dr Górski postrzelił swego brata mgr Górskiego. Obecnie ofiara tragicznego wypadku zmarła

PŁASZCZYKI
ubranka, sukienki i jopki dziecięce
w dużym wyborze.
JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5.

DOLAR I FRANK

KRAKÓW, 11 kwietnia.

Frank francuski spadł nie jeden raz, a niżła jego, zanotowana na giełdach światowych w ostatnich dniach nie jest na pewno ostatnią tego rodzaju. Jest to los wszystkich walut manipulowanych, których kurs opiera się nie na punkcie wywozu złota, lecz na działalności funduszu walutowego. Frank którego kurs oscyluje między dwoma poziomami, dopuszczalnymi przez nową ustawę monetarną z września 1935 roku — nie może być oczywiście pozbawiony wahań, jak to ma miejsce przy walutach ostatecznie ustabilizowanych, posiadających swą stałą relację do złota. Nicby zatem nie było dziwnego w fakcie ostatniej, dość dużej nawet baissy franka, gdyby za spadkiem tym nie kryły się momenty daleko głębsze i sięgające w sam fundament trójporozumienia walutowego Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych, zawartego w związku z rozpadnięciem się bloku złotego w jesieni ub. roku.

W istocie bowiem w tej chwili mniej ważną rzeczą jest, czy kurs franka będzie niżkował w ciągu dłuższego czy krótszego okresu czasu, ale ważnym jest fakt, że równoległe do spadku franka zwiększa dolar. Wprawdzie i dolar nie jest walutą ustabilizowaną, tj. posiadającą pewien stały, określony paritet wymienny do złota, a zatem i dolar ulega dość często mniejszym lub większym wahaniom kursowym na giełdach światowych. Ale ostatnie wahania kursowe dolara mają także podkład głębszy.

Po raz pierwszy od czasu objęcia prezydentury przez Roosevelta i od czasu zmiany amerykańskiej polityki walutowej rozważana jest możliwość rewaluacji dolara, tj. podniesienia jego wartości w stosunku do złota. Dotychczas Roosevelt starał się zawsze o obniżenie kursu dolara wobec złota, tj. o podwyższenie ceny złota. Teraz zaś krąży pogłoski, nieustające nawet mimo oficjalnego ich zdementowania przez Waszyngton, że Stany Zjednoczone noszą się z myślą obniżenia ceny złota co pociągnie za sobą automatycznie wzrost kursu dolara.

Zaczęło się od — Rosji sowieckiej. Od dłuższego już czasu Rosja sowiecka zalewała Londyn i Nowy Jork większymi wysyłkami złota. Być może, że, jak to tłumaczy źródła sowieckie, transporty złota z Rosji miały charakter naprawdę tylko handlowy, a mianowicie miały stanowić zapłatę za zakupywane przez Sowiety w wielkich ilościach metale na rynku angielskim i amerykańskim. Żyjemy jednak w świecie dość dziwnym i dlatego nawet tak oryginalna koncepcja, jak chęć wytworzenia przez Sowiety nowej konstelacji walutowej w świecie, nie jest uważana za fantastyczną. Dość, że pewnego dnia Sowiety zwróciły się do Waszyngtonu z prośbą o zapewnienie, że obecny kurs złota nie ulegnie zmianie w ciągu 60-ciu dni. Stany Zjednoczone mogły śmiało udzielić takiego zapewnienia. Faktycznie bowiem od początku 1934 roku dolar wykazuje stabilizację na poziomie 59.06 proc. starego paritetu. Tu i ówdzie zdarza się pewne odchylenie w dół lub w górę, ale dolar ciągle wraca do swego nowego paritetu. Jeżeli zatem przez przeszło trzy lata zdołano utrzymać cenę złota na stałym poziomie, to przecież wszystko zdawało się przemawiać za tym, że i przez dalszych 60 dni cena ta nie ulegnie zmianie. Jednak Sowiety chciały się upewnić co do tego a Stany Zjednoczone zapewnienia tego dać nie chciały. Na tym tle powstały pogłoski, że Stany Zjednoczone noszą się z zamiarem zmiany obecnej relacji dolara do złota, a to w drodze obniżki ceny złota.

Jak wiadomo, pełnomocnictwa pozwalają Rooseveltowi na ustalenie kursu dolara w granicach między 50 a 60 procentami starego paritetu. Marzą jaka pozostaje Rooseveltowi do rewaluacji dolara nie jest zatem

wielka, bo wynosi niecały 1 procent. Istnieje jednak inny punkt ustawy o pełnomocnictwach, na podstawie którego minister skarbu może za zgodą prezydenta ustalać taką cenę złota, jaka wydaje mu się być korzystną w interesie publicznym. Jest to, oczywiście, sprzeczność z poprzednim punktem ustawy, określającym dokładnie granice manipulacji dolara. Roosevelt może bowiem ustalić dowolną cenę złota, a tym samym manipulować kursem dolara. Ze strony formalnej nie istnieją zatem żadne przeszkody do ewentualnych kroków w tym kierunku.

Czy istnieją jednak dostateczne bodźce ekonomiczne, rzeczowe? Czy naprawdę le

JEDYNA DROGA DO SZCZĘŚCIA

prowadzi przez los z kolektury

BRACIA SAFIER, Kraków Rynek Gl. 6.

dał Amerykanom porządną naukę. Roosevelt więc zastosował szereg środków, mających przeciwdziałać nadmiernemu wzrostowi koniunktury, począwszy od rewizji polityki kredytowej, a skończywszy na sterylizowaniu złota w banku emisyjnym. Ale sterylizacja złota wymaga emitowania bonów skarbowych, a bony skarbowe muszą być oprocentowane co pociąga za sobą konieczność świadczeń ze skarbu państwa. Gdyby Roosevelt podwyższył kurs dolara, wówczas złoto automatycznie odpłynęłoby ze Stanów Zjednoczonych, szukając wyższej ceny, podobnie jak w okresie spadku dolara, wywołanego wzrostem ceny złota odbywały się istne wędrówki złota do Stanów Zjednoczonych. W prasie amerykańskiej przebąkuje się już teraz nieśmiało, że właściwie kurs dolara jest zbyt zdepresjonowany w stosunku do franka francuskiego i do funta. Aluzje te nie mają prawdopodobnie na celu zachęcenia Bluma do dalszej dewaluacji franka. Stany Zjednoczone zdają sobie sprawę z niewielkich możliwości, jakie rząd francuski posiada w tym kierunku. (W granicach obecnej ustawy monetarnej frank może być obniżony jeszcze o najwyżej kilka procent.) Stany Zjednoczone myślą tu prawdopodobnie o podciągnięciu kursu dolara ku wyższym kursom franka francuskiego i funta szterlinga. Stąd reakcja giełdy na kursy franka francuskiego i dolara. Skoro bowiem frank ma ulec dalszej dewaluacji a dolar ma ulec wyższości — jak tego chcą pogłoski — to jasnym jest, że kurs franka musi spadać a kurs dolara wzrastać.

Wczorajszy PAT podał, jakoby w intencji rządu francuskiego leżało dalsze obniżenie kursu franka, z tym, że odpowiedzialność za to mogłaby być przerzucona na Stany Zjednoczone, które przez swą politykę wywołują wzrost popytu dla dolara. Stanowisko takie uważamy za niesłuszne. Nietylko dlatego, że w piątkowym oświadczeniu francuskiego ministra skarbu Vincent Auriol'a padło stanowcze dementi o jakimkolwiek dalszym kroku dewaluacyjnym ze strony Francji, ale i dlatego, że powszechnie znane są staranne zabiegi Francji o pozyskanie Stanów Zjednoczonych do wielkiego układu gospodarczego, któryby zjednoczył wszystkie państwa demokratyczne świata. Nie znajdzie się we Francji rząd, któryby dla skromnej możliwości deprecjacji franka o kilka procent odważył się na próbę zachwiania z takim mozolem i trudem montowanego obecnie wielkiego frontu gospodarczego demokracji światowych. J. D.

3-krotnie
lepsze!

bo z wklęsłym szlifem

1. tworzącym idealnie równą krawędź ostrza,
2. nadającym ostrzu niezwykłą elastyczność,
3. zapewniającym szybkie, dokładne i przyjemne golenie.

TOLEDO

ży w interesie gospodarstwa amerykańskiego podniesienie wartości dolara?

Szereg faktów zdawałoby się potwierdzać te pytania. Od dłuższego czasu Stany Zjednoczone unikają nadmiernego przypiływu złota, mogącego sztucznie rozdać koniunkturę i zagrozić normalnemu, zdrowemu ruchowi zwykłowemu. Stany Zjednoczone nie chcą zbyt wielkiego boomu, nie chcą zbyt wielu kapitałów obcych, któreby w chwili dla Sta

Płaszcz - A. Bross - Rynek 12

nów najmniej stosownej mogły uciec, nie chcą przesady w poprawie koniunktury. Kto się sparzył na gorącym, ten dmucha w zimne. Krach nowojorski z 1929 roku spowodowany długimi latami właśnie takiego nadmiernego i sztucznie rozdanego boomu —

Rewizjoniści u wiceministra Szembeka

Warszawa, 10. 4. (ZAT) Dnia 10 kwietnia podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych p. Szembek przyjął delegację Centralnego Komitetu N. O. S. w Polsce w osobach: adw. Kahanego, adw. Schofmana i red. Klarmana. W dłuższym wywodzie delegaci przedstawili p. ministrowi niebezpieczną sytuację, w jakiej znaleźli się Żydzi obywatele polscy w Palestynie wobec nieustającego terronu arabskiego. Z drugiej strony podkreślili oni, że z informacji całej prasy angielskiej wynika, iż w konsekwencji prac Komisji królewskiej grożą dalsze ograniczenia emigracji żydowskiej do Palestyny a także zmniejszenie terytorium kolonizacyjnego przez stworzenie systemu kantonalnego. Delegacja prosiła p. ministra o interwencję rządu R. P. u władzy mandatowej. P. minister przyrzekł przychylnie rozpatrzyć przedłożenia delegacji.

Emir Abdullah wobec projektu podziału Palestyny

Jerozolima, 10. 4. PAT. Emir Abdullah w odpowiedzi na szerzone od pewnego czasu pogłoski, jakoby zajmował on przychylnie stanowisko w stosunku do projektu podziału Palestyny, oświadczył, że wiadomości te są nieprawdziwe. Jako księżę arabski i spadkobierca ideowy swego ojca Husseina, założyciela federacji arabskiej, bronił on i zawsze bronić będzie sprawy swych rodaków w Palestynie.

Niemieckie łodzie podwodne na wodach hiszpańskich

Berlin, 10. 4. PAT. Podwodne łodzie „U. 25“ i „U. 27“ wyszły dziś z Kilonii na Morze Północne. Łodzie te udadzą się na wody hiszpańskie, celem wzmocnienia morskich sił Rzeszy, chroniących niemieckie statki handlowe i wykonujących kontrolę morską na przydzielonym Rzeszy odcinku.

Obchód drugiej bolesnej rocznicy

Warszawa, 10. 4. (Sin.) W drugą rocznicę śmierci Marszałka Piłsudskiego tj. 12 maja, odbędą się w całym kraju obchody żałobne. W stolicy odbędzie się nabożeństwo żałobne w Belwederze, w którym weźmie udział rodzina Marszałka, pan Prezydent R. P. i członkowie rządu. Opracowaniem programu żałobnego w całym kraju zajął się Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego.

Proces przytycki przed Sądem Najwyższym

Warszawa, 10. 4. (Sin.) Dnia 5 maja przed Sądem Najwyższym odbędzie się rozprawa kasacyjna o głośne zajścia w Przytyku. — Skargę kasacyjną złożyli nie wszyscy oskarżeni Żydzi, tylko ci, którzy byli skazani na większe kary więzienia od 5—8 lat.

Nowa seria wyroków śmierci

Warszawa, 10. 4. (Sin.) Po dłuższej przerwie, którą przypisać należy ustawie amnestyjnej z roku ubiegłego, zamieniającej wyroki śmierci na kary dożywotniego więzienia, do Sądu Najwyższego ponownie wpłynęła znaczna liczba spraw karnych, w których zapadły wyroki śmierci przez powieszenie. W najbliższym czasie będzie rozpatrzonych m. in. 6 skarg kasacyjnych, w których wyroki śmierci zapadły na kresach wschodnich i w Małopolsce Wschodniej.

Po czterokrotnym morderstwie dokonał samosądu

Paryż, 10. 4. PAT. Andre Theurier, żołnierz 10 pułku artylerii kolonialnej, stojącego garnizonem w Rueil zabił ubiegłej nocy kochankę swjej siostry Rimbolda. Po popełnieniu zbrodni Theurier udał się do Gien, w departamencie Loiret, gdzie zamordował swych rodziców. W Gien, wsiadł morderca w taksówkę, polecając zawieźć się do Vichy, gdzie po zabiciu szofera odebrał sobie życie.

W paru wierszach

— Minister skarbu wicepremier Kwiatkowski wyjechał wczoraj na 4-dniowy odpoczynek. Na dłuższy urlop minister Kwiatkowski wyjeżdża dopiero z końcem przyszłego tygodnia. Niewątpliwie przed jego wyjazdem wydane będą dalsze zarządzenia w dziedzinie gospodarczej.

— W 75 roku życia zmarła w Londynie Leopolda de Rothschild, matka Lionela oraz Antoniego Rotschildów. Zmarła była małżonką barona Leopolda de Rothschilda, który był wujem lorda Rotschilda.

— Znany działacz rewizjonistyczny dr Wolfgang von Weisl po powrocie z podróży zagranicznej do Wiednia ciężko zachorował.

— Jak słychać, kierownictwo redakcji „Kuriera Porannego” objąć ma były poseł Ryszard Piestrzyński, prezes związku młodych narodowców w Poznaniu. Redaktor Piestrzyński wystąpił przed kilku laty ze Stronnictwa Narodowego i założył związek narodowców oraz nawiązał bliższy kontakt z obozem rządowym. Jak się jednak dowiadujemy, red. Piestrzyński obejmuje kierownictwo redakcji „Kuriera Porannego” jedynie chwilowo. (zob. wiad. na str. 8).

— Wyrok w sprawie towarzystwa ubezpieczeń „Europa” zostanie ogłoszony dnia 16 bm.

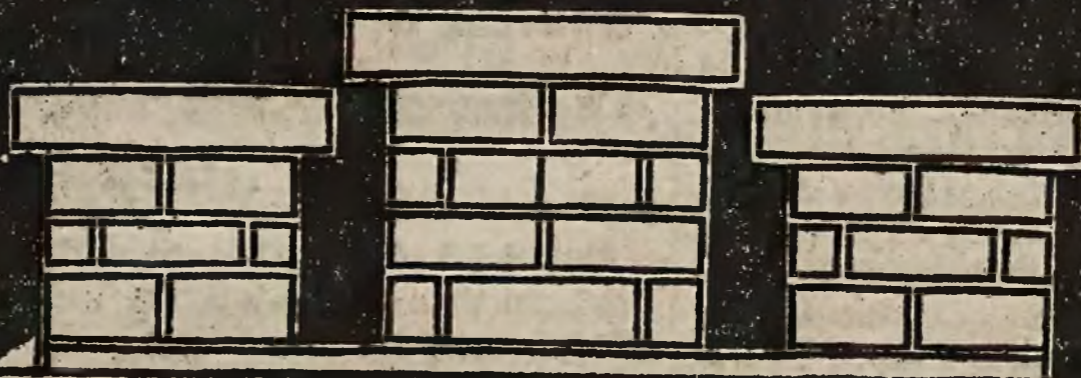
— Wczoraj zmarł w Warszawie przeżywszy lat 67 Franciszek Fischer, znany w kołach artystycznych filozof, erudyta i znawca poezji.

— Na koniec bieżącego miesiąca zapowiadany jest przyjazd do Warszawy pięciu laureatów międzynarodowego konkursu skrzypcowego imienia Yssaya, zakończonego niedawno w Brukseli. Do Polski przyjadą zdobywcy 5 pierwszych nagród, w czym czterech pochodzi z Sowietów.

— Władze francuskie postanowiły zakazać wyświetlania w kinach filmów z życia gangsterów i w ogóle filmów o treści policyjno - kryminalnej. Filmy te mają być poddawane bardzo surowej cenzurze, ponieważ, jak twierdzą władze, przyczyniają się one w znacznym stopniu do wzrostu przestępczości.

— Gwałtowny pożar zniszczył fabrykę wyro-

WYNIKI ANKIETY RADIOWEJ

„Normitan w piosence”

ogłosimy w następnym numerze niedzielnym

18

KWIETNIA

Herbewo

Zakaz odbycia obchodu racławickiego

Kielce, 10. 4. PAT. Urząd wojewódzki w Kielcach zakazał w dniu 18 kwietnia r. b. w Racławicach w pow. miechowskim urządzenia publicznego zgromadzenia i zjazdu Stronnictwa Ludowego z okolicznych powiatów.

Na decyzję Urzędu wojewódzkiego wpłynęła okoliczność, że zjazd ten, mający być jakoby wyłącznie obchodem rocznicy bitwy pod Ra-

cławicami, w rzeczywistości miał na celu wbrew zgłoszonemu programowi, zorganizowanie manifestacji politycznej i podniecenie umysłów zebranych, co w konsekwencji zagrozić by mogło bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu. O odmownej swej decyzji Urząd wojewódzki powiadomił zarząd wojewódzki Stronnictwa Ludowego w Kielcach.

Ofensywa wojsk rządowych pod Madrytem

Madryt, 10. 4. PAT. Rada obrony stolicy wydała dziś w południe następujący komunikat:

Przedsięwzięta przez wojska rządowe ofensywa ma przebieg pomyślny. Po postępach uczynionych na odcinkach Carabanchel i Casa del Campo, nowy atak doprowadził do zajęcia ważnych pozycji powstańczych na drodze wiodącej do la Coruna w okolicy Cuesta de las Perdices. Wszystkie drogi prowadzące do dzielnicy uniwersyteckiej znajdują się pod ogniem rządowych karabinów maszynowych. W operacjach tych lotnictwo współdziałało skutecznie

z wojskami lądowymi.

Vitoria, 10. 4. PAT. Specjalny wysłannik Havasa donosi, że umocnienia i fortyfikacje dokonane przez wojska rządowe na froncie baskijskim przechodzą wszelkie wyobrażenia. Prócz blockhausów i schronów betonowych na drodze prowadzącej z Villareal do Ochandiano zbudowano betonowy mur wysoki na 4 m. o dwóch piętach, zaopatrzonych w otwory strzelnicze. Przed murem tym znajduje się rów przeciwczołgowy otoczony zasiekami z drutu kolczastego.

bów gumowych Vigevano w Mediolanie, powodując straty, wynoszące przeszło 2 miliony lirów.

— „Azione Coloniale” przewiduje, że rada ministrów, która zebrać się ma jutro, uchwali szereg rozporządzeń na korzyść ludności muzułmańskiej, zamieszkującej zamorskie posiadłości Italii.

— Przeprowadzany w Egipcie powszechny spis ludności wykazał znaczne powiększenie liczby kobiet niezamężnych i mężczyzn niezonatych. Po raz pierwszy pewna liczba kobiet muzułmanek podała się jako zarabiające samodzielnie na swe utrzymanie. Najstarszym człowiekiem w Egipcie okazała się 154-letnia Nafisa Sajid, która dobrze

pamięta jeszcze ekspedycję Napoleona. Mieszka ona ze swą 101-letnią córką w jednej z wiosek dolnego Egiptu.

— Z Piatigorska donoszą: W rejonie Woroncowo - Aleksandrowskim (Kaukaz północny) funkcjonariusze rejonowi rządzą się w kolchozach bez wszelkiej kontroli. Biorą oni z kolchozów za pokwitowaniem lub bez różne produkty po niezwykle niskich cenach. Za tego rodzaju praktyki wydalono z partii i pociągnięto do odpowiedzialności karnej lub dyscyplinarnej 7-miu lokalnych dygnitarzy.

PRZEGLĄD * PRASY *

Tragifarsa polityczna

Nie było dla nikogo tajemnicą, że deklaracja płk. Koca zwrócona była przede wszystkim do prawicy i obliczona na pozyskanie umiarkowanej i skrajnej endecji. „Paragraf żydowski“ deklaracji był wymowną ofertą. Oferta została dość brutalnie odrzucona. Endecy odpowiedzieli po prostu: „Skoro uznaliście nasz program za słuszny, to poco nam nieznana i nieokreślona partia? Wolimy starą, znaną i naszą“. Jeszcze brutalniej odpowiedziała młodzież z pod znaku O. N. R. Na liczne apele, groźby i próby, w których dominowała nuta patriotyzmu, odpowiedzieli ONR-owcy bezwzględna walką i wypróbowaną bronią: bombami i petardami.

Doszło do tego, że min. Świątosławski, który przed laty, za czasów „ery Jędrzejewicza“ występował przeciwko represjom wobec młodzieży, ogłosił rozporządzenie, rozwiązujące organizacje polityczne na wszechnicach. Było to rozporządzenie zrozumiałe wobec ciągłej groźby napadów i bójek na uczelniach. Ale z chwilą pojawienia się rozporządzenia, rozpoczęła się tragifarsa polityczna, jakich mało. Znikła naturalnie jakakolwiek możliwość pozyskania młodzieży endeckiej dla obozu płk. Koca. Zaczęła się więc rejterada, odwrót na całej linii, czule, ojcowskie prośby i zapewnienia, że jeśli tylko ONR-owcy przestaną używać bomb i petard, wszystko będzie w porządku. Z taką ojcowską prośbą występuje „Gazeta Polska“, tłumacząc bombiarzom, że sami powinni... uznać bomby i petardy za złą zabawę i potępić ją:

Apelujemy do tej młodzieży. Niech przemysł sobie sprawę operowania bombami, czy petardami i niech w swym sumieniu obywatelskim i patriotycznym poszuka odpowiedzi.

Wierzmy głęboko, że od tych właśnie czynników (scilicet: od ONR! — red. „N. Dz.“) powinno wyjść otwarte publiczne i bezwzględne po tępienie niedobrej zabawy, materiałami wybuchowymi.

Pozwalamy sobie sądzić, że tego rodzaju krok ze strony organizacji młodzieży akademickiej mógłby się stać podstawą do normalizacji stosunków wśród społeczności akademickiej we właściwym rozumieniu tego terminu, obejmującego zarówno szeregi młodzieży jak i władze wyższych uczelni.

Zabawa materiałami wybuchowymi jest naprawdę „nie dobrą“, ale czy inicjatorzy tego apelu sądzą, że dobrze się bawią, wydając takie ojcowskie apele pod adresem zamachowców? Jest to bawienie się ogniem, typowa farsa, a nie polityka. Bo ONR-owcy wytłumaczają sobie taką prośbę organu rządowego w ten sposób: „skoro po tylu zamachach, napadach, blokadach i bójkach, żądacie od nas tylko potępienia zbrodni, a za to przyrzekacie „normalizację stosunków“, czyli zupełną bezkarność — to widocznie nasza taktyka była słuszną. Zwiększamy więc i wzmoczymy naszą „działalność“, może uzyskamy przez to dalsze ustępstwa“. Taką jest logika terrorystów wszędzie i zawsze. Jeżeli za zamachy bombowe, przyrzeka się ustępstwa i klepie się zamachowca pobraźliwie po ramieniu, to jest to zachęta do dalszych zamachów. Ludzie, którzy nie wzruszali się widokiem raunych i pokaleczonych, przestępcy, których bronią jest kastet, nóż i petarda, nie wzruszą się na pewno ojcowskim apelem „Gazety Polskiej“. Ale apel ten pociągnie inne konsekwencje: chwiejność, okazana w walce politycznej jest pierwszym krokiem do klęski. Chwiejność jest dowodem słabości, a chwiejność wobec przestępców — określenie p. wice-ministra oświaty Ujejskiego — jest tragifarsą.

Dziękujemy -- ale nie!

Otrzymaliśmy numer miesięcznika młodych katolików „Pro Christo“ z artykułem ks. Trzeciaka: „W obliczu grozy“, zakreślonym czerwonym ołówkiem. Takie podkreślenie, to łatwy do odcyfrowania szyfr dziennikarski, zwracający uwagę na artykuł i zapraszający do dyskusji lub polemiki.

Dziękujemy za przestany numer, ale z zaproszenia nie skorzystamy. Chętnie dyskutujemy z wywodami nawet zagorzałych przeciwników, o ile tylko te wywody stoją na jakimś, przeciętnym poziomie. Z wywodami rozbawionymi

Najprzyjemniejszy urlop !! „NA FIORDY NORWEGII“ okrętem „BATORY“

na wycieczce morskiej 15. VII. — 26. VII. — Cena od zł. 330 wraz z paszportem i wizami

TYLKO WCZESNE REZERWOWANIE ZAPEWNIĄ OTRZYMANIE DOBREJ KABINY NA STATKU.

Szczegółowe prospekty i informacje:

P. B. P. UNION LLOYD, KRAKÓW, SZPITALNA 36 — Telefon 181-81.

Trzy postulaty Ludendorffa

Asekuracja od strony Rosji, zerwanie z powstańcami hiszpańskimi i z Watykanem

Paryż 10. 4. (z) Jak się dowiaduje „Oeuvre“ między Ludendorffem a Hitlerem po oficjalnym pogodzeniu doszło do narady nad następującymi trzema punktami: Ludendorff zażądał przede wszystkim takiego ukształtowania stosunków niemiecko - rosyjskich, by Niemcy na wypadek wojny z Francją i Anglią nie musiały walczyć również z Sowietami. Domagał się on zatem wejścia w porozumienie z rosyjskim sztabem generalnym i zawarcia z nim układu, na mocy którego oba kraje zobowiązałyby się nie wchodzić do jakiegokolwiek konfliktu ogólnego, co oczywiście nie wykluczałoby konfliktu bezpośredniego. Ludendorff oświadczył, że Niemcy na wypadek zaatakowania

Francji i Anglii muszą bezwarunkowo być zabezpieczone od strony Rosji.

Drugi postulat Ludendorffa dotyczy całkowitego wycofania oddziałów niemieckich z Hiszpanii. Żądanie to motywował Ludendorff argumentem, że zwycięstwo Franco musi być udaremnione, gdyż oznaczałoby ono triumf kościoła katolickiego.

Trzeci punkt dotyczył zagadnień religijnych. Ludendorff obstawał przy wypowiedzeniu konkordatu z Watykanem oraz domagał się zawarcia układu z utworzonym przez niego „niemieckim kościołem bożym“ (Deutsche Gotteskirche), co nie napotkało na przychylenie przyjęcie u Hitlera.

Toscanini będzie dyrygował w Paryżu

Paryż 10. 4. (z) Kierownictwu Wystawy

Dla osób, cierpiących na dnę, reumatyzm, kamieć i cukrzycę, naturalna woda gorzka Franciszka Józefa, brana rano na czczo, jest znakomitym środkiem regulującym czynność jelit i wpływającym dodatnio na ogólną przemianę materii.

zdrównego sensu, opartymi na dziełach, uznanych powszechnie za fałszerstwa, z argumentami, zaczerpniętymi z hitlerowskiej „Ultima Thule“, a pisanymi do tego okropnym stylem mawnych ulotek, bez jakiegokolwiek logicznego łączy — nie mamy zamiaru polemizować. Szkoda drogiego czasu! Dziękujemy, ale nie!

W Czechosłowacji

Ogłosiliśmy niedawno deklarację wszystkich ugrupowań polskich w Czechosłowacji w sprawie praw Polaków. Żądania Polaków po drugiej stronie Olzy nie odbiegały dostownie w niczym od tych postulatów, jakie my wysuwamy w Polsce. Polacy w Czechosłowacji żądali równouprawnienia, autonomii kulturalno-narodowej, prawa do pracy itp. I oto nikt w Czechosłowacji nie zarzucił mniejszości polskiej, że żąda przywilejów, że żądania te są niebezpieczeństwem dla państwa i nikt ich nie odrzucił. Wpływowy dziennik czeski „Narodni Listy“ powitały deklarację Polaków następująco:

„Witamy to oświadczenie, będące dowodem że wśród mniejszości polskiej zwyciężył kierunek rozumny i umiarkowany, który stara się dojść do porozumienia drogą bezpośrednią i nie zamierza nadal utrudniać stosunku czesko-słowacko polskiego. Zależy tylko od Pragi, aby tę dobrą wolę jak należy oceniła i po bratersku przychyliła się do wszystkich sprawiedliwych postulatów polskich“.

Zapewne, odgrywają tu rolę czynniki zewnętrznie polityczne, ale nie ulega wątpliwości, że Praga przychylnie odniesie się do postulatów polskich. Czechosłowacja jest przecież jedynym państwem, w którym wszystkie mniejszości narodowe uzyskały pełne równouprawnienie.

Miasto bez Żydów

O opuszczeniu jakiegoś miasta przez całą ludność żydowską słyszeliśmy dotąd tylko w związku z Trzecią Rzeszą. Obecnie dowiadujemy się o takim wypadku także i poza Trzecią Rzeszą. „Polska Zbrojna“ ogłasza następującą wiadomość, która ma charakter dokumentu:

Bierun Stary w pow. pszczyńskim jest jedynym miastem na terenie woj. śląskiego, w którym nie ma ani jednego Żyda. Jeszcze w ub. roku mieszkała tam jedna rodzina żydowska, trudniąca się handlem. Jednak wskutek omijania kupca przez społeczeństwo polskie, rodzina ta opuściła Bierun Stary.

Światowej udało się pozyskać mistrza Toscaniniego do wystawienia Debussy'ego „Peleasa i Melisandry“ pod jego batutą w ramach imprez Wystawy. Prowadzący rokowania Maurice Lehmann bawił w Mediolanie, gdzie uzyskał zgodę mistrza. Termin występów nie został jeszcze uzgodniony. Przymuszczać nie odbędą się one we wrześniu lub październiku.

Obecnie rozpoczęto rozbiórkę części zabudowań, należących do nieistniejącej już w Bieruniu izraelskiej gminy wyznaniowej, ponieważ groziły one zawaleniem. W najbliższym czasie rozpoczęta zostanie rozbiórka bóżnicy, która jest zamknięta od dłuższego czasu z powodu braku wiernych. Przed trzema laty w Bieruniu Starym mieszkało około 300 Żydów.

Ma więc i Polska miasto bez Żydów. Dokument, zaczerpnięty z „Polski Zbrojnej“ opowiada o tragicznych perypetiach ludności żydowskiej, w niektórych małych miejscowościach Często agitacja zmusza ich do opuszczenia dawnych siedzib i do przeniesienia się do większych miejscowości, gdzie liczą się z większym bezpieczeństwem. W ten sposób, a z nie naszej inicjatywy, powstaje to, co się dziś pogardliwie nazywa wielkim ghettem.

Jagoda

Władzę Stalina porównuje się chętnie do władzy Piotra Wielkiego czy Iwana Groźnego. Jak w dawnych czasach tak i teraz metoda knuta i kaźni znajduje w Rosji Sowieckiej duże zastosowanie. Daremnie głowią się pisarze nad rozwiązaniem zagadki obecnych stosunków w Sowietach. Wszystkie rozważania kończą się rozpamiętywaniem „mistyki duszy rosyjskiej“, to znaczy stwierdzeniem, że to wszystko jest niezrozumiałe. Jest to naprawdę niezrozumiałe, skoro Uprzytomniony sobie, że niedawno jeszcze o Jagodzie pisała „Prawda“ moskiewska: — Jagoda!

To nazwisko, wymawiają z uśmiechem uznania ci wszyscy, którzy znają osobiście powściągliwego, małomównego człowieka, ze zmałą szczką pomiędzy brwiami, pracownika o potwornej energii, niezmordowanego organizatora, srogo doświadczonego bolszewika starego hartu, uzdolnionego, wybitnego ucznia ze szkół Lenina — Stalina — Dzierżyńskiego“.

Dziś — nic z tego nie zostało. Dziś jest Jagoda tylko zwyczajnym złodziejem. Ale rzecz bardzo charakterystyczna, że kiedy okazało się, iż jest złodziejem, przypominano sobie, że pochodzi od Żydów. Przynajmniej taką bajkę ogłosił „Völkischer Beobachter“, a zanim wszystkie pokrewne organy polskie. Kiedy zmarł Feliks Dzierżyński, nikt nie pisał, że „krwawy Feliks“ był Polakiem. Nazywano go prosto bolszewikiem. Ale co innego Dzierżyński, a co innego Jagoda...

Ben Gurion odpowiada przywódcom arabskim

„Jesteśmy gotowi do współpracy z Arabami, nie możemy jednak uzależnić naszych praw w Palestynie od dobrej woli Arabów...“ -- Interes ogólnonarodowy Arabów powinien zwyciężyć nad intrygami klik rodzinnych
(Od naszego specjalnego wysłannika na Bliski Wschód)

JEROZOLIMA, w kwietniu.

Niełatwą jest rzeczą dostać się w tych dniach do Ben-Guriona. W czasach gdy na Kierownictwo Syjonistyczne w Palestynie spadł ciężki obowiązek czuwania nad sytuacją ludności żydowskiej w kraju i przeciwdziałania w miarę możliwości skutkom rozszalałego terroru, przewodniczący Kierownictwa Syjonistycznego nie szczególnie ciężkie zadanie utrzymywania kontaktu z władzą mandatarną i bezustannego przypomnienia jej elementarnego obowiązku czuwania nad życiem i bezpieczeństwem poruczonych jej pleczy obywateli.

Przy znanym nastawieniu administracji palestyńskiej wobec elementarnych praw jiszuwu, poczytywać należy jako pewien sukces fakt, że jednak udało się zmusić rząd palestyński do ustępstw w dziedzinie bezpieczeństwa jiszuwu. Wbrew woli administracji Palestyńskiej uzyskano pewne gwarancje bezpieczeństwa jiszuwu na przyszłość na wypadek, gdyby terror arabski przybrał ponownie masowy charakter. A człowiekiem, który w pierwszym rządzie utrzymuje ze strony żydowskiej kontakt z Wysokim Komisarzem i cieszy się niezwykłym poważaniem Sir Artura Wauchope'a, jest właśnie Dawid Ben-Gurion.

Po porozumieniu się z szefem prasowym Agencji Żydowskiej w Jerozolimie, p. Grawickim, została wreszcie ustalona godzina, kiedy będę mógł podać do wiadomości czołowego przywódcy syjonistycznego oświadczenia arabskich działaczy narodowych w Syrii i uzyskać odpowiedź na ich żale i pretensje.

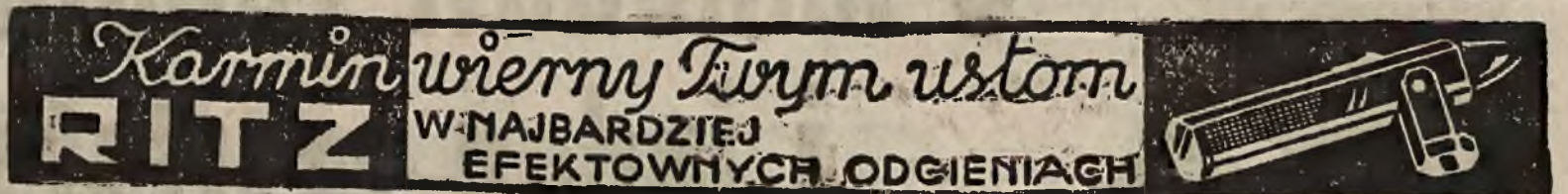
Ben Gurion przystępuje odrazu do sedna sprawy i w odpowiedzi Arabom oświadcza:

— Nie jest ściśle oświadczenie p. Salama, że zlekceważyliśmy sprawę arabską i że nie poświęciliśmy dotychczas sprawie tej dostatecznej uwagi. Kontakt nasz z Arabami utrzymujemy przez cały czas i nie został on przerwany nawet w czasie smutnych wypadków. Najlepszym dowodem tego jest fakt, że sam p. Salam wspomina o rozmowach Weizmanna z Fajzałem oraz o jego osobistych zetknięciach się z prof. Weizmannem. Niestety, w samej Palestynie natknęliśmy się nie jednokrotnie na nienawiść decydujących kół arabskich, nienawiść, która znalazła swój wyraz w krwawych wypadkach.

„My jesteśmy gotowi do współpracy z Arabami, nie możemy jednak uzależnić naszych praw w Palestynie od dobrej woli Arabów. My uważamy, że w tym domu (aluzja do słów p. Salama! — Red.) jest miejsce i dla nas i dla Arabów. Nie mamy najmniejszego zamiaru eksmitować kogokolwiek z tego domu.

„Rozmawialiśmy niejednokrotnie z przywódcami arabskimi. My mamy naszą podstawę porozumienia z Arabami, porozumienie będzie też niewątpliwie osiągnięte, ale podstawa nasza wyklucza jakiegokolwiek zrzeczenie się przez nas naszych elementarnych praw. My nie widzimy żadnej kolizji między naszymi maksymalnymi postulatami a żądaniami Arabów. Nasze żądania, które mają swe pełne historyczne uzasadnienie, odnoszą się jedynie do Palestyny, podczas gdy dla Arabów Palestyna jest tylko nieznacznym punktem i stanowi zaledwie 4 procent wszystkich ziem znajdujących się w ich posiadaniu. Ludność arabska Palestyny jest tylko nieznacznym odłamem wielkiego narodu arabskiego, a ześrodkowanie milionów Żydów w Palestynie nie zagraża w niczym jednoci i wolności narodu arabskiego. Bo jeśli nawet na terenie Palestyny ludność arabska będzie w mniejszości, naród arabski w całości nie będzie przez to dotknięty i pozostanie wolnym i niezależnym narodem na swych ziemiach.

„Przywiązuję wielkie znaczenie do współpracy z Arabami i współpraca ta, bez chwilowego określenia jej zasięgu, tak w Palestynie

jak i poza jej granicami w końcu dojdzie do skutku.

„Związek nasz z narodem arabskim, w pierwszym rządzie w dziedzinie kulturalnej i gospodarczej, jest najlepszą gwarancją, że w Palestynie nie będą naruszone prawa Arabów. Właśny interes Żydów wymaga sprawiedliwego ustosunkowania się do Arabów palestyńskich na podstawie kooperacji i pełnego ich równouprawnienia.

„Nie ulega dla mnie najmniejszej wątpliwości, że dla sąsiednich krajów arabskich, które w związku z ich usamodzielnieniem się, znajdują się wobec wielkich trudności zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej, przyjaźń z Żydami nie jest bez znaczenia.

„Ten ogólnonarodowy interes Arabów od-

niesie w końcu zwycięstwo nad intrygami niektórych przywódców arabskich w Palestynie, u których interes rodzinny oraz osobiste zainteresowanie, odgrywają dominujące znaczenie ze szkodą dla interesu narodu arabskiego.

„Przyłączam się do słów pełniącego obowiązki premiera p. Szukri Kuotliego, że po uspokojeniu się kraju znajdzie się przy wspólnej pracy podstawa dla porozumienia. Trudno mi tylko pojąć zdziwienie p. Salama, dlaczego szukamy oparcia u Wielkiej Brytanii. Odpowiedź znajdzie przecież w samym Libanie: Dlaczego Arabowie chrześcijańscy trzymają się kurczowo Francji nawet dziś, gdy Liban ma już możliwość uzyskania pełnej niezawisłości? Oni mają przed oczyma smutne doświadczenia z roku 1860 oraz z przed kilku jeszcze lat w Iraku i nie ufają większości muzułmańskiej, że sprawować będzie sprawiedliwe rządy wówczas, gdy dojdzie do pełnej niezawisłej władzy.

„Zamiast dziwić się nam dlaczego opieramy się na Anglii, p. Salam powinien raczej doradzić Arabom w Palestynie, by zaprzestali dalszego podjudzania przeciw Żydom i zaniechali smutnych wybryków, co jest przecież głównym powodem, że musimy mieć skuteczną obronę. To jest też największą przeszkodą dla urzeczywistnienia wielkiej idei zblżenia się narodu żydowskiego i arabskiego“.

Na tym zostaje rozmowa zakończona.

Ben Gurion oświadcza mi przy pożegnaniu się, że przy najbliższej sposobności postara się pomówić również o innych aktualnych sprawach jiszuwu.

SZ. GOTTLIEB.

Pionierska działalność Żydów w Palestynie

Genewa, 10. 4. ŻAT. Ostatni biuletyn reprezentacji Agencji Żydowskiej przy Lidze Narodów zawiera treść memoriału Agencji Żydowskiej przedłożonego Komisji Królewskiej w sprawie żydowskich robót drenazowych i melioracyjnych w Palestynie oraz walki, jaką jiszuw toczy w malarię. Biuletyn zaznacza, że z prac tych, które pochłonęły znaczne fundusze żydowskie korzystają w równej mierze Żydzi i Arabowie. Zanim Żydzi rozpoczęli akcję kolonizacyjną, cały obszar stanowił właściwie teren malaryczny, gdzie nigdzie tylko natrafić można było na wysypki suchej gleby. W czasie wojny, gdy w Palestynie znajdowała się armia brytyjska w okresie od 1 kwietnia do 1 paździer-

nika zanotowano 8500 wypadków malarii wśród żołnierzy, zaś w okresie od 1 października do 31 grudnia tegoż roku liczba zachorowań na malarię przekroczyła 20.000. Szkodliwy ten stan stwierdzony został również później w licznych sprawozdaniach składanych Lidze Narodów. Dzięki pracy żydowskiej osuszono teren obejmujący 618.000 dunamów ziemi, na którym mieszkają Żydzi i Arabowie. Roboty te były całkowicie sfinansowane przez instytucje żydowskie. Fakty i liczby zawarte w wspomnianym biuletynie wywołały żywe zainteresowanie w kółkach Ligi Narodów w szczególności zaś w komisji higieny przy Lidze Narodów

Rozwój portu telawiwskiego

Tel Awiw, 10. 4. ŻAT. Podczas odwiedzin w porcie telawiwskim Wysoki Komisarz sir Artur Wauchope zainteresował się sprawą rozwoju portu telawiwskiego. Wysoki Komisarz zapytał, czy wystarczą na razie zdolności wyładunkowa w wysokości 1000 tonn dziennie. Odnoszących wyjaśnień udzielał burmistrz Rokeach oraz p. Hoofien. Wysoki Komisarz wyraził zadowolenie z dotychczasowego rozwoju portu telawiwskiego.

Przy tej sposobności p. Hoofien poruszył sze-

reg aktualnych zagadnień eksportu cytrusowego, w szczególności zaś prosił, aby rząd przyczynił się do powstania spółdzielni eksportowej, celem uregulowania eksportu cytrusowego. Wysoki Komisarz zapytał, czy regulowanie eksportu może być już skuteczne bez udziału arabskich plantatorów. Pan Hoofien odparł, iż prosi właśnie Wysokiego Komisarza, aby skłonił arabskich plantatorów do udziału w spółdzielni eksportowej.

BELGIA WYBIERA DZIS: FASZYZM, CZY DEMOKRACJA

VAN ZEELAND

DEGRELLE

Dr EZRIEL CARLEBACH

8 milionów robotników i jeden szarlatan

I.

Dzisiaj odbywają się wybory w Belgii. Nie do parlamentu, nie do senatu ani nawet do samorządu miejskiego, — lecz wybory jednego, jedyne, najzwyczajniejszego posła. Nie prezydenta, nie ministra, nie przywódcy bloku, — lecz jednego członka parlamentu, równego innym dwustu posłom.

A jednak całe miasto, cały kraj, — i bez przesady można powiedzieć: cała Europa kołuje. Wszystkie francuskie i angielskie pisma już dawno wysłały specjalnych korespondentów na „plac boju“, a w Belgii w ciągu ostatniego miesiąca odbyło się nie mniej jak 500 wielkich zgromadzeń ludowych w sprawie wyborów.

I aczkolwiek chodzi jedynie o wybór przedstawiciela małego okręgu, Brukseli, — to jednak premier rządu uważał za konieczne zrezygnować ze swych wszystkich urzędów, nawet ze swego mandatu w parlamencie i wystawił — jakgdyby był „złotodziobem“, — swą kandydaturę w tym okręgu.

W senacie uchwalono szereg nowych ustaw w tej sprawie. Doszło nawet do rękoczynów wśród senatorów. Wszystkie, wielkie ugrupowania, socjaliści wraz z katolikami stworzyli wspólny front i wydali wspólne odezwy, stworzyli wspólny aparat propagandowy, — aby wspólnymi siłami wywalczyć to jedno jedyne krzesło w parlamencie.

Zapytacie niewątpliwie: dlaczego? — Skąd bierze się tak wielkie zainteresowanie, tak wielki rwetes, takie targowisko, taka niebywała koncentracja wszystkich decydujących czynników w kraju, aby zdobyć jeden mandat? — I zapytacie zapewne: któż to stoi na czele przeciwnego frontu, kto jest kontrkandydatem, że aż sam premier musiał zrzec się swych urzędów i rzucić cały swój przemożny wpływ na szalę? —

Po przeciwnej stronie stoi — zero. Szarlatan, nieukończony prawnik, 30-letni osobnik.

A zwie się Degrelle. Leon Degrelle. Z zawodu: „wódz“. Oczywiście — „wódz“ partii faszystowskiej.

II.

Ach, cóż za smutny obraz...

Dzisiaj, w czwartym roku panowania Hitlera, dzisiaj, w dziesiątym miesiącu wojny hiszpańskiej... Kiedy nam się zdaje, że nawet ślepi przejrżeli... Kiedy rozum nakazuje, aby tacy szarlatani uśmierceni zostali własną śmiesznością, lekceważeniem swych współobywateli... w tym czasie stanowią oni tak potężną siłę, że musi się przeciw jednemu z nich zmobilizować wszystkie inne partie, wszystkie zasady, autorytety, hasła i przyrzeczenia...

I gdzie się to odbywa? — W Belgii. W kraju, który nie figurowałby więcej na mapie, gdyby nie demokratyczne sumienie świata. W kraju, który spustoszył niemiecki barbarzyńca, gdzie wszyscy jeszcze pamiętają, jak pewnego pięknego poranku obywatele znaleźli się oko w oko z niemieckimi kulomiotami. Ratowano się ucieczką w góry, bez broni, bez kierownictwa, uciekano, jak gdyby wulkan zionął ogniem, ukrywano się w jaskiniach, a następnie w przyście chłopskiej pasji rzucono się nagimi rękoma, by zdusić uzbrojonych po zęby niemiec-

kich barbarzyńców. Gdzie jak gdzie, ale w Belgii, zdaje się, ów typ barbarzyńcy nie powinienby mieć siły atrakcyjnej...

I to przy takiej psychologii ludowej! — U spokojnego ludu roboczego. Nie u „lumpenproletariatu“. U ludzi, którzy ukochali zacisze swych małych schludnych izdebek, a przede wszystkim — u emigrantów. Belgijczycy wędrują. Zawsze. W lecie pracuje około pół miliona zagranicą — we Francji. W normalnych czasach emigrowali oni również, szukając pracy, — do Niemiec. Wszędzie czują się jak u siebie w domu, wiedzą, że granice są wynalazkiem, skierowanym przeciw ubogim. Pełno ich w Ameryce, w krajach zamorskich, posiadają, zdolność do asymilowania się, lubią nawet przystosowywać się... Aż nagle: opanowuje ich niemądry szowinizm.

III.

Gdybyż chodziło przynajmniej o jakąś obojętność, o kogoś w rodzaju Mussoliniego. Włochy uprzednio w łonie innej partii był czymś i, to mu nie wystarczało. Opanowała go megalomania i postanowił sam czegoś dokonać...

Ale nie! Zwykły komiwojażer. Nie zdążył się nawet na własny „program“ i oparł wszystko rzekomo na Chrystusie. Dowodził w imieniu Boga katolickiego przeciw kościołowi ka-

ZŁOTO DENTYSTYCZNE

marki „PLAURUM“ sprzedaje na mocy zezwolenia Komisji Dewizowej oraz niedoścignionej jakości

BIAŁE METALE SZLACHETNE „Etko“ i „Bajkmetal“

Wytwórnia Złota

M. FINKER, Kraków, GRODZKA 1, tel. 163-29

tolickiemu, że w Kościele katolickim zdarzają się skandale finansowe. Twierdzi on, że posiada w tej sprawie sensacyjny materiał. Należy go tylko wybrać do parlamentu, a wówczas rzuci swe cuchnące bomby. To wystarczyło, aby w maju 1936 roku zdobył naraz 10 procent wszystkich głosów wyborczych i 21 miejsc w parlamencie. Opinia była najwidoczniej zacięta i chciała dowiedzieć się czegoś o tych skandalach finansowych. Niektórzy niezadowoleni mieli rzeczywiście żal w sercach, dlatego nie dopuszczono ich do podziału łupu...

Oczywiście wszystko okazało się nieprawdliwe. Degrelle nie posiadał żadnych materiałów. Rząd wezwał go do wytoczenia swych zarzutów, ale Degrelle nie był w stanie tego uczynić. Rząd z własnej inicjatywy zamknął nawet komisję śledczą i stwierdził, że oskarżenia Degrelle'a pozbawione są wszelkiej podstawy.

Ta okoliczność winna by skornpromitować Degrelle'a ostatecznie. Dla wszystkich jednak bankrutów w naszym świecie istnieje jednak pewien fundusz, który stawia ich na nogi: nagonka antysowiecka. Jeśli ktoś zbankrutował, — wygłasza przemówienie w sprawie zagrożonego niebezpieczeństwa bolszewickiego i staje się natychmiast poważanym człowiekiem. Degrelle wykorzystał utworzenie Frontu Ludowego we Francji i wojnę domową w Hiszpanii. Wojażował i opowiadał: najpierw w Hiszpanii, następnie Francja, a wreszcie Belgia. Oto droga zara-

zyta komunistycznej. On jeden chce ustrzec kraj przed tego niebezpieczeństwa...

I istotnie przywróciło mu to popularność.

IV.

A Belgia jest daleka, bardzo daleka do komunizmu.

Osobliwy to typ, — ten robotnik belgijski. Pamiętam go z tych kilku miesięcy, kiedy wędrowałem po jego warsztatach i polach, — a wy pamiętacie go niewątpliwie z „koronek brukselskich“, kieliszków i diamentów szlifowanych w Antwerpii. Pamiętamy więc jedno i to samo: Rzemieśnicze wyroby przemysłowe, szlachetne, delikatniejsze od wyrobów maszynowych, pełne kultury i fantazji.

Zdaje się, że mniszki wyuczyły haftów i koronek owe zdrowe, trochę rozmarzone dziewczęta, które widziałem w fabrykach. Zakonnicy byli również pierwszymi nauczycielami innych rodzajów rzemiosła.

Zakonnicy i mniszki mają tam, po dzień dzisiejszy wielkie słowo. Ten mały kraj posiada nie mniej aniżeli 2.000 klasztorów. Ewangelików w ogóle tam nie ma i od czasu, kiedy kościół uznał 8-godzinny dzień pracy, robotnik nie widzi powodu, dla jakiego miałby głosować na socjalistów...

Zwłaszcza, że międzynarodowość Kościoła jest starsza od Drugiej międzynarodówki. Kościół stanowi jedyny czynnik, który łączy różne narodowości, żyjące w Belgii. Flamandzcy, Walonowie o trzech różnych językach, o różnych skłonnościach posiadają jedną wspólną wartość: Kościół katolicki.

I dlatego w każdej konstelacji rządowej, — nawet wówczas, kiedy socjaliści Vanderwelde'a stanowili największą partię, — katolicyzm był decydującym czynnikiem, jedynym władcą kraju.

Aż — przybył Degrelle.

V.

Swą dziecinną demagogią nastraszył nawet katolików. Miano już nawet dlań wyrozumienie: Jest on wszakże bojownikiem przeciw komunizmowi...

I zaledwie zaczęto się z nim liczyć, przybyło do niego kilku szowinistów flamandzkich, zawodowych malkontentów, posługujących się każdą sposobnością, aby urządzać skandale, chociażby przy pomocy faszystów.

Mając już za sobą cały „blok“, zaczął Degrelle wysyłać telegramy do premiera, aby usunął tego lub owego ministra. Całkiem prosto: pisał depesze. Byleby wnieść ożywienie. Lub wysyłał listy do króla, ażeby rozwiązał parlament. Bez podawania powodów, jedynie dlatego, że Degrelle jest tego zdania.

A w końcu, wedle ustalonego już szablonu, zaaranżował „marsz na Brukselę“. Rząd wydał zakaz, lecz ta okoliczność nadała mu wielki rozgłos i otoczyła Degrelle'a glorią bohaterstwa i męczeństwa.

Przy pomocy takich środków zdobył sobie znaczną popularność. Przy pomocy takich chwytów zagrażał nawet partii socjalistycznej, która posiada przywódców tak wielkiego formatu jakim jest Vandervelde, — oraz zdołał

wyprowadzić z równowagi rząd, katolików, liberałów i socjalistów, oraz króla.

Musiano założyć specjalne organy rządowe, aby „zwalczać“ tego młodzieńca. Musiano się zgodzić, aby premier wysunął swą kandydaturę przeciw kandydaturze szarlatana.

8-milionowy naród, składający się z spokojnych, wychowanych w starych tradycjach obywateli, nauczonych ostatnim doświadczeniem wojny światowej, naród chłopów i robotników został wyprowadzony z równowagi dzięki jednemu — zeru.

Oczywiście, rozmaicie to sobie można tłumaczyć. Niektórzy wyrażają przekonanie, że tego wszystkiego dokonano za pieniądze niemieckie, że Hitler przekupuje wyborców, że bezro-

botni zostali doprowadzeni do rozpaczki itp.

Ale to nikogo nie zdoła uspokoić. Jakże to jest możliwe, aby jeden szarlatan, dysponując nawet pieniędzmi niemieckimi mógł tak destrukcyjnie wpłynąć na 8 milionów? — I to w kraju demokratycznym, w Belgii, która była terenem walk podczas wojny światowej, — czyż tam demokracja i zdrowa polityka rządowa była tak źle chroniona, że jeden jedyny napaśnik zdoła zająć tę twierdzę?

A jeśli nawet Degrelle przypadnie w dzisiejszych wyborach, — czyż nie większą porażkę poniesie taka Bruksela, która musiała zmobilizować wszystkie swoje siły, aby go „zwyciężyć“?...

Bruksela w ogniu walki wyborczej

(Od naszego specjalnego wysłannika)

BRUKSELA, w kwietniu.

Już w pociągu, wiozącym mnie z Paryża do Brukseli, powiedział mi konduktor: „W Belgii słycać dziś dwa tylko nazwiska: van Zeeland i Degrelle“. Po kilku godzinach przekonałem się naocznie, że miły urzędnik kolejowy nie przesadził ani na jotę.

Wszędzie, na każdym rogu ulicy, w każdej kawiarni ludzie wymawiają te dwa nazwiska. Panuje atmosfera gorączki i podniecenia. Dwa nazwiska wyżej wymienione urosły do rozmiaru symbolu. Przeciwny Belg nie filozofuje dużo; wie, że Degrelle, przywódca partii reżystowskiej, reprezentuje ruch faszystowski, natomiast, premier van Zeeland, to obrońca zasad demokracji. Nikt nie pyta o program tych dwóch przywódców; wystarczy wiedzieć kogo każdy z nich reprezentuje.

Symptomatyczna rzecz: w latach ostatnich socjalne zmiany strukturalne w poszczególnych krajach europejskich posłużyć mogą jako dowód, iż granice pewnych ideologii zatarły się, przynajmniej zewnętrzenie, co przyczyniło się głównie do uformowania dwóch wielkich bloków politycznych nawzajem się zwalczających. Tak się stało w Hiszpanii bezpośrednio przed rewoltą generała Franco; to samo, acz w bardziej dojrzałej formie wyłoniło się w Francji; to samo rozgrupowanie dokonywa się dziś w Belgii. Chyba każdy rozumie, iż chodzi o obóz demokratyczny po jednej stronie, a faszystowski po przeciwnej.

Walka pomiędzy szefem rządu belgijskiego, a Leonem Degrellem jest zacięta. Wskazują na to dobitnie gęsto rozlepione po ulicach afisze propagandowe i liczne meetingi organizowane przez poszczególne partie. Kto z przechodniów ma ochotę i cierpliwość przeczytać w całości choćby kilka z nich, ten łatwo przejrzeć może metody, jakimi operują przedstawiciele tych dwóch ruchów społecznych. Gdy z plakatów partii demokratycznych przemawia do nas spokojny i przestroga przed niebezpieczeństwem faszystowskim, afisze reżystów są pstre, krzyczące pełne frazesów mglistych, nabrzmiałe od czczych haseł demagogicznych. Z jednych wyciera treść, z drugich — niejasność i obłuda. Najczęściej spotykam na afiszach partii reżystowskiej napisy: „van Zeeland, to sługa Moskwy“; na innych rozplakatowanych przez tę samą partię: „van Zeeland to sługa sprzedajny Bluma“.

Znając Belgów i ich mentalność, muszę stwierdzić, że tego rodzaju „hasła“ nie bardzo przemawiają do psychiki przechodnia brukselskiego. Hotelarz mój, w którym nie zaobserwowałem żadnej sympatii dla doktryny marksistowskiej, zakomunikował mi wczoraj: — Walkę swą prowadzi Degrelle raczej dla prestiżu, oni sami wiedzą o tym, że Belgia nie da się wciągnąć w żadne faszystowskie awantury. Jestem katolikiem, ale tym razem chętnie idę razem z socjalistami. Widzę dobrze co się dzieje w Niemczech... My na to nie pójdziemy. Gotowi jesteśmy z wszystkimi się połączyć, do wszystkich rękę wyciągnąć, byleby uchronić ojczyznę od straszliwej zarazy...

Tenże hotelarz pokazał mi stosy pism i ulotek, które codziennie otrzymuje od reżystów.

I przy tej okazji odezwał się wręcz: — Chyba pan wie o tym, że krzyczy zawsze ten, kto nie ma racji; bo kto ma rację, ten nie potrzebuje się reklamować, jego racja sama mówi za siebie najlepiej.

Oto głos przeciętnego Belga, który niezależnie od swych sympatii partyjnych, bardziej sprecyzowanych, jeśli tylko jest demokratą i kocha swój kraj, swą ojczyznę i swój naród — przeciwstawi się ideologii naśladowcy Hitlera. Prawdę mówiąc, do dziś dnia Leon Degrel-

PRZEDSTAWICIELSTWO

ewent. SKŁAD KONSYGNACYJNY

obejmuje kupiec posiadający duży frontowy sklep z wielkimi składami, przy pryncypalnej ulicy Krakowa. Zgłoszenia pod „Młody i energiczny“ do Biura Ogłoszeń Stattera, Kraków, Rynek 8

le nie deklarował się jako faszysta: przeciwnie: w licznych okolicznościach oświadczał się jako przeciwnik tych zasad. Inaczej jednak wygląda jego oblicze w dniu dzisiejszym. Jego naczelne hasła, widniejące w prasowym organie reżystowskiej partii nie pozostawiają żadnych literalnie wątpliwości w tym kierunku. W chwili decydującej posługuje się wszelkimi rozporządzalnymi środkami, choćby nawet miały kolidować z tym, co dotychczas głosił.

Widocznie Leon Degrelle postanowił tym razem rzucić wszystko na jedną kartę. Ale jednocześnie przypuszczać należy, że cała jego walka jest z góry przegrana, albowiem prze-

Ile głosów zdobędzie Degrelle?

Bruksela, 10. 4. (z) Walka wyborcza w Brukseli prowadzona jest wszelkimi dozwolonymi i niedozwolonymi środkami. Reksisłci wylepiłi sfingowane afisze komunistyczne, a w dodatku jeszcze wydali sfałszowane gazety komunistyczne, liberalne i konserwatywne. Zwolennicy ugrupowań umiarkowanych, zwalczających Degrelle'a zrewanżowali się, wydając gazetę, w której wykazuje się związek, jaki łączy reksisłtów z narodowymi socjalistami. Studenci uniwersytetu brukselskiego kolportują gazetę tę z wielkim powodzeniem.

Mimo rozpaczliwych wysiłków reksisłtów ocenia się pesymistycznie szanse wyborcze Degrelle'a. Obliczają, że spośród 340.000 wyborców stolicy uzyska on 50.000, a w najlepszym dla niego razie 100.000 głosów. Degrelle sam zdaje się być przygotowanym na porażkę i wydał apel do członków partii prawicowych, by oddawali białe kartki, aby zmniejszyć cyfrowo rozmiary jego klęski.

Walka wyborcza tak dalece zaabsorbowała urzędy pocztowe, że musiano wciągnąć oddziały wojskowe do pomocy listonoszom, którzy dziennie mają niejednokrotnie do roznoszenia po 15 kilogramów druków.

Dotkliwy cios zadaje reksisłtom prymas Belgii

Bruksela, 10. 4. PAT. Kard. van Roey, prymas Belgii wystosował otwarte pismo do wszyst-

ciwko sobie ma on dziś całą bez wyjątku demokrację Belgii.

Na murach domu przy „Grand Place“ afisz głosi: „precz z van Zeelandem, precz z Moskwą“. Przystaje pewien przechodzień, kiwa głową i zwraca się do stojącego obok obywatela:

— Dobrze, powiedzmy, że precz z van Zeelandem; powiedzmy, że precz z Moskwą. Ale na Boga, cóż to za wariat chce nam wmówić, że premier to moskiewski wysłannik?!... Śmieszny, biedny Degrelle...

Odnoszę wrażenie, że jest to trzeźwy głos większości belgijskich katolików, których przywiązanie do dynastii panującej jest trwałe, a niechęć do wszelkich odmian faszystwu — oczywista.

Nie mówię już o silnie rozbudowanych partiach robotniczych, wrogo nastawionych wobec Rexu. Chciałbym tylko stwierdzić, iż na ogół ludność Brukseli bardzo ceni system liberalny, konstytucję i tradycyjną wolność.

Oto co głównie przemawia na niekorzyść Leona Degrelle'a.

Na nic się nie zdadzą wymyślne przestrogi reżystów o bolszewickich tendencjach obecnego szefa rządu; nie mają mocy przekonującej „narodowe“ hasła o wyzwoleniu kraju z pod przemocy Żydów i masonów...

Kipią bujnym życiem szerokie brukselskie bulwary, płoną różnobarwnym neonem reklamy magazynów. A wszystko zda się potwierdzać, że dzień 11 kwietnia przyćmi niezdrowy blask przywódcy reżystów i w sposób decydujący zada cios belgijskiemu faszystwowi.

Ważą się dziś szale Belgii. Wolno przypuszczać, że w tej zażartej walce o strukturalną formę ustrojową kraju, zdyskredytują się ci, co do walki swej wnoszą fałsz i hipokryzję. Szanse van Zeelanda, wokół którego skupiły się wszystkie demokratyczne elementy belgijskiego społeczeństwa, zdają się być zupełnie pewne.

J. H.

kich katolików. Pismo oświadcza, że reksizm stanowi niebezpieczeństwo dla kraju i dla kościoła. Obowiązek wszystkich lojalnych katolików w dniu wyborów jest zatem jasny. Wszelka abstynencja przy głosowaniu winna spotkać się z potępieniem.

Z chwilą pojawienia się tego oświadczenia, Degrelle wysłał do archidiecezji pismo, wyrażając gotowość wprowadzenia takich zmian do zasad reksizmu i jego metod działania, jakie archidiecezja uzna za wskazane.

Proreksistowska nacjonalistyczna „Nation Belge“ stwierdza, że oświadczenie prymasa zmienia całkowicie oblicze wyborów jutrzejszych. Wybory zostają spalone w swoich podstawach.

Szalbierstwo moralne

Bruksela, 10. 4. PAT. Van Zeeland wygłosił wczoraj wieczorem ostatnią wielką mowę przed wyborczą. Premier oświadczył, że przeciwnicy jego nie zdołali przedstawić podczas całej kampanii przedwyborczej żadnej realnej krytyki posunięć rządowych w dziedzinie gospodarczej, społecznej i politycznej. Jest to argument przeciw reksizmowi.

Zarzuty reksisłtów, jakoby van Zeeland był obrońcą marksizmu, a również jakoby znał treść układu reksisłtów z nacjonalistami flamandzkimi, premier nazwał szalbierstwem moralnym.

Na wyspie szczęśliwych

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika“)

Monte Carlo, w kwietniu.

Na „Słonecznym“, na „Jasnym“ czy „Lazurowym“, jak go zważ brzegu, na francuskiej i włoskiej Riwierze, od Cannes do Mentony, od Rapallo do Bondighery, rojno i gwarno jest od świąt wielkanocnych jak nigdy. Pociągi idące z Paryża i Lyonu wyrzucały tysiące i tysiące spragnionych ciepła, słońca i odpoczynku turystów, autocary dowoziły setki ludzi z bliska i z dala. Hotele, pensjonaty przepelnione jak rzadko kiedy. Od lat już nie pamiętają hotelarze Riwiery takich czasów jak teraz. Przepelnienie takie że wynajmuje się nawet strychnie, pokoje służbowe.

Inwazja świąteczna. Tak, ale poza tymi gośćmi na krótką metę ustaliła się teraz frekwencja, która bije wszystkie rekordy. Wróciły znowu czasy prosperity i w pałacach Riwiery pojawili się, jak ongi, zaszobni w funty, dolary, floreny cudzoziemcy. Business turystyczny ruszył całą parą.

Koniunktura na wybrzeżu Lazurowym nie ominęła także Monte Carlo. Tylko że tutaj wyraża się w innej formie. Od szeregu lat rośnie coraz liczba tych, którzy albo osiedlają się na stałe w Monaco, albo też spędzają tu kilka miesięcy pod rząd, co roku. Niektóre z wielkich hotelów, np. Riviera Palace na drodze do La Turbie, zostały przerobione na domy z apartamentami prywatnymi do wynajęcia lub do nabycia. Sporo Anglików nabyło w ten sposób swoje stałe mieszkanie w Monaco, czy w Monte Carlo.

Siła przyciągająca obu miejscowości, Monaco i Monte, polega nie tylko na urokach natury, na wygodach i komforcie, jaki tu ludzie znajdują, na łagodnym klimacie, połączeniu piękna morza z malowniczością skał. Co wielu, nader wielu ciągnie dzisiaj i przykuwa do Monte i Monaco, to okoliczności i warunki natury ekonomicznej, politycznej, psychologicznej. Oto — wolność podatkowa, bo Monaco nie zna podatków, Bank ponosi prawie wszystkie koszty administracji księstwa Monaco. Oto — brak wszelkich prawie problemów i podnieć politycznych. Gdyby nie pisma, z których dowiadujemy się tutaj o wydarzeniach politycznych, możnaby żyjąc na tej „wyspie szczęśliwych“ zapomnieć istotnie o tym, że istnieje polityka, że są jakieś konflikty, walki polityczne, partie, targi i zatargi.

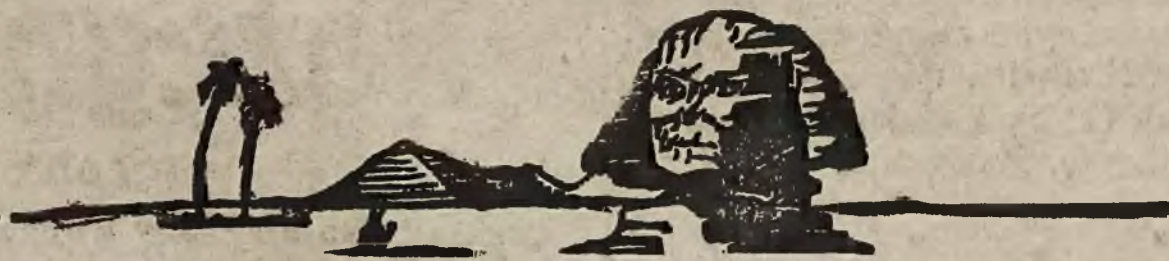
Tyle tylko, że granice tej szczęśliwości apolitycznej i spokoju duchowego są ściśle zakreślone i ciasne geograficznie. Wystarczy pół godziny spaceru, aby się znaleźć w pogranicznym miasteczku francuskim, Beau soleil.

Co za zmiana dekoracji! Inny świat, inni ludzie! Mury domów wyklejone plakatami: tu radykali nawołują do walki z faszyzmem, tam komuniści zapraszają na wiec pod hasłem walki z kapitalizmem, nawet monarchiści nie próżnują: porozklejali motylki z napisem „Vive le roi!“ (Niech żyje król).

Po beznamietnej atmosferze Monaco, po wolnym od politycznych miazmatów i konfliktów powietrzu Monte, odczuwa się tutaj głęboką różnicę w psychice i mentalności mieszkańców.

Prawda, Monaco ma swoje piekielko — kasyno, gdzie toczy się kulka ruletki, szezyszczą karty przy stolikach baccarat'a, gdzie rozpala się niezdrowe żądze, pieniądze przechodzą z rąk do rąk i zostają przeważnie i bezapelacyjnie w kasach domu gry. Rozgrywają się tu codziennie małe i duże sensacje: ten wygrał paręset tysięcy, tamten przegrał miliony (zwykle przesadzają w opowiadaniach o liczbie zer). Ale — i to trzeba zapamiętać, że gros bywalców kasyna stanowią jednak ludzie zamożni, o ile nie bogaci, dla których gra jest swego rodzaju rozrywką.

Zresztą, Monte przelewa się i pieni aż po

WIOSNA W EGIPCIE

Egipt — Rodos — Grecja — Turcja

WYCIECZKA MORSKA „S/S POLONIA“ 27 IV.—10 V.

ZAPISY PRZEDŁUŻONE do 15 kwietnia

Cena od zł. 450 łącznie z paszportem **FRANCOPOL** Warszawa, Mazowiecka 9 I Oddziały

Dr ALFRED NOSSIG

SENSACJA NAUKOWA

Historia filozofii rozchodzi się w dwóch milionach egzemplarzy

Świat zdumiony był swego czasu powodem historiozoficznego dzieła Oswalda Spenglera „Upadek Zachodu“, które rozeszło się w 100.000 egzemplarzach, jakby powieść poczytna. Obecnie Will Durant, profesor filozofii wszechnicy Harvarda, pobił rekord Spenglera w sposób bajeczny. Ogłosił on gruby tom, zawierający dzieje filozofii, a tom ten znalazł niedługo po pojawieniu dwa miliony nabywców.

Przyczyny tego zjawiska, na pierwszy rzut oka niezrozumiałego w kraju rozmiłowanym w muzyce murzyńskiej i podobnych wytworach kulturalnych, objaśnia nam znany filozof prof. Driesch, który napisał przedmowę do wydania niemieckiego.

Pisząc książkę swą, Durant liczył się z umysłowością wielkiej masy czytelników amerykańskich. Przywdział wyniki rzetelnej, głębokiej pracy naukowej w formę popularyzatorską, niesłychanie zręczną. Unikając zupełnie terminologii fachowej, wydał niejako zbiór nowel z życia najznakomitszych myślicieli. Zajmujące biografie, w które wplecione też jest żywo napisane streszczenie światopoglądu tych bohaterów myśli. A i ta kontrabanda naukowa tak jest zredagowana, że nie obciąża czytelnika balastem systematyki metafizycznej, lecz poucza go o tym, jaki cel i kierunek ten lub ów wielki filozof nadał życiu.

W ten sposób Durant w myśl żądania Nietzschego, uczynił istotnie z filozofii „wiedzę radosną“.

Zdobycie publiczności amerykańskiej dla filozofii jest czynem kulturalnym nie małej wagi. Wiadomo, że nauka ścisła znalazła od czasu wojny w Ameryce cenne bardzo poparcie. Do filozofii miano odrazę, uważając ją za rzecz mglistą, oddaloną od życia realnego. Teraz zrozumiano, że nauka bez filozofii nie zdoła ocalić ludzkości od bezładu i rezygnacji. Tylko filozofia może dać jej mądrość prawdziwą i zbawczą orientację.

Zważywszy, że książka o tak olbrzymim powodzeniu w Ameryce ma drogę urotowaną do wszystkich innych krajów — w samej rzeczy pojawiają się przekłady na liczne inne języki, a i na polski *) — poczytać to należy filozofowi amerykańskiemu za szczególną zasługę, że rozpopularyzował nie poglądy, które by schlebowały dzisiejszemu kierunkowi mas zbałamuconych mylnymi ideologiami, lecz najszczytniejsze pło-

*) Will Durant „Życie i twórczość wielkich filozofów“. (Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki, Warszawa.)

dy myśli ludzkiej. Słusznie bowiem cytuje Durant słowa Cicerona: „Nie ma nic tak bezsensownego, żeby nie dało się znaleźć w księgach filozofów“. A ponieważ autor ten nie dał publiczności całkowitej historii filozofii, obejmującej wszystkie systemy filozoficzne, tylko rodzaj antologii, przeto miał on wolną rękę w wyborze przedstawicieli filozofii. Nad wieloma przeszedł po prostu do porządku dziennego. Innych zbył kilkoma wierszami. Obszernie zajął się tylko tymi, których uważa istotnie za głównych przewodników w życiu ludzkości.

Wobec tego zasługuje to na uwagę, że w tej najnowszej i najpopularniejszej panoramie myśli ludzkiej — filozofii żydowskiej poświęcona jest piąta część całego tomu, i że w tych ramach miejsce kardynalne zajmuje Spinoza.

Dział ten poprzedził Durant wstępem zatytułowanym „Odyseja Żydów“. Jest to rzecz napisana z tak wysokiego punktu widzenia, że czytelnik zapewne chętnie zapozna się z głównymi ustępami.

„Historia Żydów od czasu ich wygnania jest jedną z największych epei w dziejach europejskich. — W ucieczce i na skutek różnych okoliczności gospodarczych Żydzi zostali rozsiadani między ludami wszystkich części świata. Byli prześladowani i dziesiątkowani przez wyznawców innych wielkich religii — chrystianizmu i islamu, — które pochodzenie swoje zawdzięczają ich pismom i tradycjom. — Odrącony i wyklejony, znieważony i poraniony, potrafił jednak ten godny podziwu lud stworzyć sobie bez struktury politycznej i bez przymusu prawnego jedność społeczną — ha! nawet bez wspólnego języka zachować ciało i duszę, swoją rasową i kulturalną nietykliwość, obronić z trwożną miłością swoje najstarsze rytuały i podania, i oczekiwać w cierpliwym wytrwaniu dnia swego wyzwolenia. Liczebniejszy, niż kiedykolwiek w przeszłości, we wszystkich dziedzinach wstawiony dziełami swego geniuszu, czyż nie powinienby on nawet po dwóchtysiącletniej wędrówce zająć ponownie w tryumfie swojej prastarej i niezapomnianej ziemi ojczystej? Jakież drama zdołałby przewyższyć ogrom tych cierpień, różnorodność tych dziejów, sprawiedliwość tego rozwiązania? Jakież poemat osiągnąłby romantycznego nastroju tej rzeczywistości dziejowej?“

Przechodząc do dziejów Żydów w Hiszpanii, Durant kończy szkic ten dowcipną uwagą, charakterystyczną dla jego sposobu pisania:

„Żydzi żyli w Hiszpanii w kwitującym dobro-

brzezi zabawą, rozrywkami; dały sobie tutaj rendez - vous elegancja, przepych, bogactwo, rozrzutność, jeśli chodzi o t. zw. monde. W nowym klubie sportowym przyjrzeć się można co wieczór niebywałej rewii wyjątkowo pięknych kobiet, bezcennej biżuterii, orientalnych jaskrawości.

Kto się chce bawić i używać, kto ma na to środki, ten nie wyczerpie tak prędko całego programu primavery w Monte. Kto zaś chce zapomnieć o Europie dnia dzisiejszego, temu po kilku tygodniach pobytu na tym skrawku zaczarowanym wyda się, iż wylądował na wyspie odciętej od reszty świata, gdzie nie ma trosk, szyskan, kłopotów, gdzie

nie myśli się o wojnie, zbrojeniach, gdzie śmieszne i nierealne wprost wydają się spory o taką czy inną politykę, o ten czy tamten ustrój.

Słońce świeci i grzeje, lazurowe niebo wisi nad lazurowym morzem, zieleń i kwiaty bratają się ze skałami, cisza i spokój bez troski panują w państewku, gdzie 60 żandar mów uosabia całą siłę zbrojną i władzę wykonawczą.

Przeto... ludzie zmęczeni, przesyleni ostrymi przyprawami europejskiej kuchni, garnią się tłumnie do Monaco i dobrze im tu. Wstęp wolny dla każdego. Tylko... trzeba mieć t. zw. monetę.

bycie... Ale król Hiszpanii pragnął napełnić worek swój nagromadzonymi cierpliwie majątkami obcej tej rasy. Niemal w tym samym roku, w którym Kolumb (który bodaj należał do tej rasy) odkrył Amerykę, Ferdynand odkrył Żydów...“

Duranta „duchowy portret“ Spinozy należy do najświetniejszych analiz tego mędrca, jakie się pojawiły. Śmiem to powiedzieć na podstawie orientacji w literaturze o Spinozie, orientacji którą nabyłem pracując nad własną rozprawą o jego filozofii („Ueber die bestimmende Ursache des Philosophierens bei Spinoza“, Deutsche Verlagsanstalt, Stuttgart.)

Zdaniem Duranta, Spinoza należy do owych geniuszów, którzy wywarli największy wpływ na całą umysłowość nowożytną. Nawet ci filozofowie, którzy nie poszli jego szlakami, przyznali, że zgłębienie jego jest niezbędnym. „Aby stać się filozofem — mówi Hegel — wprzódy trzeba być spinozystą“. Z spinozowskiej „dążności do samozachowania“ („census sese perseverandi“) wyrosła „jaźń“ Fichtego, Nietzschego „wola mocy“, Schopenhauera „wola życia“, Bergsona „élan vital“. „Istnieje wielu wybitnych mężów w czasach dzisiejszych, którzy twierdzą, że w Spinozie zawiera się cała mądrość nowożytna“ (Belfort Bax.)

Do mniemania tego dochodzą zwłaszcza ci, którzy zapoznali się nie tylko z „Etyką“ Spinozy, ale też z innymi pismami jego, w ich rzędzie z „tragicznym fragmentem“ ostatniego jego „traktatu politycznego“, przed którego ukończeniem śmierć go zaskoczyła. Traktat ten jest pełen trafnych myśli o kwestiach politycznych, które dziś nas zajmują, jak np. o demokracji i o tajnej dyplomacji.

Kiedy zbierano fundusze, by wystawić Spinozie pomnik w Hadze, składki nadeszły z wszystkich części cywilizowanego świata. „Zaden inny pomnik nie opiera się na takim szerokim fundamencie miłości“. Przy odsłonięciu pomnika w r. 1882 przemawiał Ernest Renan. Przemówienie swe zakończył słowami:

„Mąż ten ze swego granitowego cokołu wskazywać będzie drogę do szczęśliwości wszystkim ludziom. A cudzoziemiec, który tędy przejdzie, pomyśli w sercu swoim: Może tutaj właśnie najpewniej ujrzyć można prawdziwe oblicze Bóstwa“.

Pożegnanie i rozstanie

LÓDŹ, w kwietniu.

Brakło tylko kiru, aby uwypuklić pogrzebomy nastrój, panujący na dziesiątym z kolei i ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej.

Przez parę tygodni z dnia na dzień, z godziny na godzinę oczekiwano dekretu, rozwiązującego parlament miejski. Fakt ten był tak pewny, że wiadomość o rozwiązaniu nikogo nie zaskoczyła ani zdziwiła i nikogo też nie zmartwiła, nawet samych „ojców“ miasta. Gdy stało się wiadomym, że i ta Rada „wykończyła“ się, gdy ustało odgadywanie daty, kiedy to nastąpi, nowa pasja ogarnęła polityków kawiarnianych: jak się ustosunkują frakcje, a szczególnie endecy i socjaliści. Do ostatniej prawie chwili niewiadomo było, czy na czwartkowe, pożegnalne posiedzenie przyjdzie komplet, czy też tylko któreś ze skrzydeł. Usiłowano przewidzieć czy decyzja Ministerstwa zostanie zaskarżona do N. T. A. i przez kogo, jakie zostaną złożone deklaracje i t. d. Niepewność panowała również i w sferach partyjnych. W czwartek dopiero frakcja endecka w „Orędowniku“ ogłosiła, że udziału w ostatnim posiedzeniu nie weźmie, gdyż ewentualna skarga do N. T. A. przedłużyłaby stan komisaryczny, a tak, to w ciągu 6 miesięcy, według ustawy, muszą nastąpić nowe wybory. PPS do ostatniego momentu wahała się, dopiero na posiedzeniu odbytym w czwartek o 5 pop. zdecydowano, by w posiedzeniu wziąć udział i dekret zaskarżyć do N. T. A.

Ostatnie posiedzenie było tajne, tj. prócz radnych, prezydium miasta, dwóch dyrektorów i dwóch stenotypistek nikt nie miał prawa wstępu na salę obrad. Dziennikarzy dopuszczono do przebywania w korytarzu rady. Porządek dzienny składał się tylko z odczytania de-

krety o rozwiązaniu Rady, ewentualnego zaskarżenia i w danym wypadku wyboru pełnomocników Rady. Zaznaczyć należy, że zaskarżenie nie wstrzymuje faktu rozwiązania Rady.

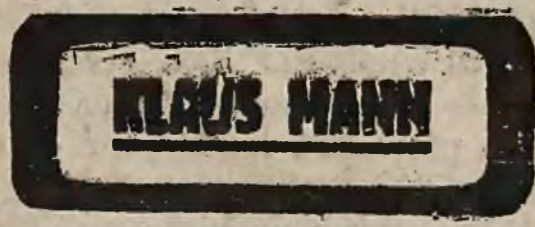
Smutne wrażenie wywierała tego wieczoru Rada miejska. Zamiast dotychczasowego gwaru panowała przygnębiająca cisza, dawne podniecenie towarzyszące każdemu posiedzeniu ustąpiło miejsca ospałości i apatii. Nastrój minorowy. Radni zwolna się schodzą. O 7-mej miało się zacząć posiedzenie, a o 7.30 jest tylko 15 radnych obecnych. Endecy, tak jak zapowiedzieli, są nieobecni. Nie przyszli również i Żydzi mieszczańscy. Stawili się tylko PPS i Bund. Między tymi dwoma partnerami socjalistycznymi nie wszystko było w porządku i bundowcy w pośpiechu komponowali swoje własne oświadczenie. Tuż przed rozpoczęciem posiedzenia dochodzi jednak do ugody i zostanie złożona tylko jedna deklaracja.

Czas mija i nie ma niezbędnego quorum. Telefonuje się i mobilizuje się wszystkich radnych socjalistycznych i wreszcie adw. Kempner, zjawiając się jako 37 radny, umożliwia otwarcie posiedzenia.

Przebieg posiedzenia jest już znany. Mimo tajności obrad dziennikarze w mig dowiadują się, że deklaracja socjalistów miała dużo ostrych akcentów antyendeckich, że zaskarżono dekret rozwiązujący do N. T. A., że wybrano pięciu pełnomocników. Czerwony Sztandar i Międzynarodówkę słyszało się jeszcze jeden raz.

Kurtyna zapadła. Spektakl trwał 25 minut.

Złożenie skargi może odbyć się w terminie dwumiesięcznym. Złożyć ją musi adwokat. W tym też celu wśród pięciu pełnomocników Rady znajduje się adw. Hartman. L. G.

161)

Ale pod dyktando również się bawia. Hasłem jest „siła poprzez radość“; urządza się wciąż zabawy ludowe, Zagłębie Saary jest niemieckie, a więc — zabawa ludowa. Grubas żeni się wreszcie ze swoją Lindenthal i każe sobie postać podarunki milionowe — zabawa ludowa. Niemcy występują z Ligą Narodów, Niemcy odzyskały swoją suwerenność zbrojeniową — same zabawy ludowe. Okazją ku temu jest każde naruszenie traktatów pokojowych, bez względu na to czy chodzi o traktat wersalski czy też o Locarno — wreszcie rozmaite plebiscyty, które potem nastąpiły. Długo trwającymi zabawami ludowymi są prześladowania Żydów, i publiczne piętnowanie dziewcząt, które uprawiają „hańbę rasową“ prześladowania katolików, o których się teraz dopiero świat dowiaduje, że nigdy nie byli lepszymi od Żydów, a przeciwko którym dla rozrywki aranżuje się „procesy dewizowe“ o bagatelki, podczas gdy wodzowie narodowi wywożą za granicę olbrzymie sumy; prześladowania „reakcji“, pojęcie której było zupełnie niejasne i niekonkretne. Marksizm jest wytepiiony, ale jest wciąż jeszcze niebezpieczeństwem i powodem do procesów masowych; kultura niemiecka jest „wolna od Żydów“, ale stała się za to tak nudna, że nikt o niej nawet słyszeć nie chce; masła nie ma, bo armaty są ważniejsze. 1 maja, który przedtem był świętem proletariatu, opowiada pijany jakiś doktor bujdy o radości życia. Czy lud nie ma już dość tych tak częstych i tak wątpliwej wartości imprez uroczystych? Być może, że ma ich już dość. Być może, że nawet jęczy

już, ale megafony i mikrofony zagłuszają tę jęki.

Reżim kroczy dalej swoją drogą straszliwą, a po obu jej stronach mnożą się trupy.

Kto się buntował, ten wiedział na co się naraża. Kto głosił prawdę, musiał być przygotowany na zemstę kłamców. Kto usiłował rozpowszechnić prawdę i walczyć o nią, narażony był na śmierć i na wszystkie owe tortury, które poprzedzały śmierć w lochach więziennych Trzeciej Rzeszy.

Otto Ulrichs odważył się na wiele. Jego przyjaciele polityczni wskazywali mu zadania najtrudniejsze i najniebezpieczniejsze. Byli zdania, albo żywili tę nadzieję, że jego stanowisko w teatrze państwowym jest do pewnego stopnia bezpiecznym parawanem. Jego sytuacja była w każdym razie o wiele korzystniejsza od sytuacji wielu jego przyjaciół, którzy ukrywali się pod fałszywymi nazwiskami — wciąż uciekając przed agentami Gestapo, prześladowani przez policję jak zbrodniarze, gnani jak złodzieje lub mordercy poprzez ten kraj, wydany na pastwę morderców i złodziei. Otto Ulrichs mógł ryzykować rzeczy, które dla wielu jego przyjaciół połączone były z pewną zgubą. Za dużo ryzykował. Pewnego dnia go aresztowano.

W teatrze państwowym były próby „Hamleta“; intendent miał grać rolę tytułową. Otto Ulrichs miał grać dworaka Guldenerna. Gdy bez żadnego usprawiedliwienia nie zjawił się na próbie, Höfgen przestraszył się bo wiedział albo przeczuwał, co się stało.

Aktor, grający rolę Rosenkranza, marko-

wał rolę Guldenerna. Hendrik wycofał się z próby, a zespół pracował dalej bez niego. Gdy intendent dowiedział się od gospodyni Ottona, że Ulrichsa nad ranem aresztowali trzej panowie w cywilu, kazał się połączyć z pałacem prezydenta ministrów. Sam grubas pofatygował się do aparatu, ale natychmiast stracił cierpliwość, gdy się go Hendrik zapytał, czy wie coś o aresztowaniu Ottona Ulrichsa. Generał lotniczy oświadczył, że o niczym nie wie.

— Nie leży to zresztą w mojej kompetencji — mówił dalej nerwowo — jeśli nasi ludzie go aresztowali, ma na pewno coś na swym sumieniu. Zresztą od samego początku nie dowierzałem temu człowiekowi. A ten „Zwiastun burzy“ wtenczas, to była chyba impreza piekielnie niemiła.

— Gdy Hendrik miał jeszcze odwagę zapytania, czy nie da się coś zrobić, by wyratować Ulrichsa z opresji, grubas stał się wręcz niegrzeczny.

— Nie, nie, mój drogi — niech pan raczej trzyma się zdalek od całej tej sprawy — krzyknął surowym głosem — lepiej pan zrobi, jeśli pan interesować się będzie swymi własnymi sprawami.

Brzmiało to groźnie. Także aluzja do „Zwiastuna Burzy“, w którym Hendrik występował jako „towarzysz“, miała akcenty nieprzyjemne. Hendrik zrozumiał, że grozi mu utrata względów najwyższych, jeśli nadal interesować się będzie tą sprawą.

(c. d. n.)

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Powszechny Bank Kredytowy

ma wypłacić 6 proc. dywidendy

Dnia 8-go kwietnia br., odbyło się w Warszawie posiedzenie Rady Powszechnego Banku Kredytowego Sp. Akc.

Dyrekcja Banku przedłożyła sprawozdanie z działalności banku za rok 1936 jakoteż bilans oraz rachunek

ysków i strat, zamykający się zyskiem wynoszącym łącznie z przeniesieniem zł. 718.483.79.

Rada uchwaliła przedłożyć zwołać się mającemu na dzień 4 maja br. Zgromadzeniu Akcjonariuszów wniosek na wydzielenie 6 proc. dywidendy.

Samorząd gospodarczy wobec rządowej akcji kontroli cen

Na zebraniu Związku Izb Przemysłowo Handlowych, odbytym w dniu 9 bm. przeprowadzona została dyskusja nad ustosunkowaniem się samorządu gospodarczego do sprawy wyższości cen artykułów przemysłowych. Problem ten zreferował obszernie prezes Związku b. min. C. Klarner, podkreślając negatywne stanowisko izb p. n. w stosunku do gwałtownych wzrostów cen nie umotywowanych zdrową kalkulacją handlową. Równocześnie jednak, zdaniem prezesa Klarnera, niezbędnym warunkiem powodzenia akcji zapobiegania nieuzasadnionym gospodarczo tendencjom zwykłym jest rzeczowe podejście do tej sprawy z wyeliminowaniem wszelkiej demagogii, która niezmiernie utrudnia rozwiązanie problemu cen bez szkody dla interesów ogólnie gospodarczych i państwowych.

Zgodnie z propozycją prezesa Klarnera, Związek Izb postanowił zadeklarować pełną gotowość współpracy z komisją ministra Jastrzębskiego. — Związek Izb oprze swoje stanowisko na wynikach rozpoczętych obecnie studiów nad cenami poszczególnych artykułów przemysłowych w Polsce i zagranicą oraz nad przyczynami i zakresem ich wzrostu z uwzględnieniem czynnika poprawy koniunkturalnej oraz podwyżki cen surowców zagranicznych i artykułów rolniczych w Polsce.

Wobec wielkiej wagi tych zagadnień na terenie wszystkich izb przemysłowo handlowych powstaną komisje badania cen, których działalność koordynować będzie komisja międzyizbowa, utrzymująca kontakt z właściwymi czynnikami rządowymi.

Wymiana towarowa polsko-grecka

W związku z licznymi zapytaniami eksporterów polskich, Państwowy Instytut Eksportowy komunikuje, że układ kontyngentowy polsko-grecki na drugi kwartał br. nie został jeszcze podpisany i wobec tego nie zostały uruchomione jeszcze wzajemne kontyngenty importowe na wyżej wspomniany kwartał. Po podpisaniu układu i uruchomieniu kontyngentów poselstwo greckie w Warszawie przystąpi do legalizowania dokumentów eksportowych dla towarów polskich. Instytut przypomina, że przy wywozie wszelkich towarów polskich do Grecji istnieje przymus przeprowadzenia legalizacji dokumentów, a mianowicie faktur handlowych i świadectw pochodzenia. Legalizacja zaś odbywa się w ramach kontyngentów, przyznanych towarom polskim na podstawie kwartalnych układów kontyngentowych.

Rozwiązanie dwóch karteli w przemyśle cynkowym

Warszawa, 10. 4. PAT. Dnia 9 bm. orzeczeniem p. ministra Przem. i Handlu rozwiązano z tymże dniem następujące dwa kartele w przemyśle cynkowym.

1) kartel producentów, a mianowicie 5 wielkich spółek akcyjnych, produkujących blachę cynkową pod firmą „Blacha cynkowa, biuro sprzedaży polskich walcowni cynku sp. z o. o. w Katowicach“. Kartel ten obejmował następujące firmy: a) Giesche S. A. Katowice z walcowniami w Trzebnicy i Szopienicach, b) Śląskie kopalnie i cynkownie S. A. Katowice, c) Zakłady Hohenlohego S. S. Wełnowiec, d) walcownie metali S. S. Dziedzice, e) Polskie zakłady przemysłu cynkowego S. A. Będzin.

2) Kartel, utworzony przez wyżej wspomnianą spółkę z o. o. „Blacha cynkowa“ oraz przez następujące 4 firmy handlu hurtowego: a) dom handlowy Herman Meyer S. A. Warszawa, b) dom handlowy A. Gepner, Warszawa, c) Two metalurgiczne b. cia Czerniak i Ska, Warszawa, d) T-wo kontyentalne handlu żelazem Kern i Ska Kraków.

Pierwsza z tych organizacji regulowała produkcję, zbyt, ceny i warunki wymiany blachy cynko-

wej. Produkcja była regulowana pośrednio przez skontyngentowanie zbytu uczestników. Druga z wymienionych organizacji regulowała ceny i warunki sprzedaży (rabaty) w handlu hurtowym blachą cynkową, dyktując je w sposób monopolistyczny.

Z Międzynarodowej Konferencji Cukrowniczej

Pod przewodnictwem Mac Donalda odbyło się w Londynie dnia 8 bm. wieczorem plenarne zebranie Międzynarodowej Konferencji Cukrowniczej. — Przedtem jeszcze obradowało Biuro Konferencji na temat kwestionariusza, który ma być przedstawiony poszczególnym delegatom, a który dotyczy reglamentacji eksportu i produkcji przez kraje eksporterskie itd. Inne problemy którymi zajmie się konferencja, dotyczą kontyngentów stabilizacji cen, chłonności rynków wolnych itd. Jak słychać, obrady Konferencji mają się przeciągnąć, zważywszy na skomplikowanie problemu cukru. M. in. będzie się dążyło do stwierdzenia, czy możliwe jest ustalenie dla cukru podobnego planu kontroli międzynarodowej, jaki istnieje w stosunku do kawy i cyny.

Ujemne saldo handlu zagranicznego Stanów Zjedn.

Ostatnie sprawozdanie Ministerstwa Handlu w Waszyngtonie, wykazuje, że handel zagraniczny USA w pierwszych dwóch miesiącach br. wykazał ujemne saldo w wysokości 63,8 miln. dolarów. W tym samym okresie r. ub. bilans handlu zagranicznego Stanów Zjedn. był dodatni, wykazując 331 tys. dolarów nadwyżki. Łączny eksport za styczeń i luty 1937 r. wyniósł 454,4 miln. dol., import zaś 518,2 miln. dol.

Zyski przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych w U. S. A.

Według ostatnich obliczeń zysk netto 940 przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych w Stanach Zjedn. A. P. osiągnął łącznie, po potrąceniu deficytów, około 1624 miliony dolarów za rok 1936, gdy łączny zysk netto tych przedsiębiorstw za rok 1935 wyniósł 1076 miln. dolarów.

Zyski Imperial Chemical

Jeden z największych koncernów światowych przemysłu chemicznego, Imperial Chemical w Londynie, ogłasza w swym sprawozdaniu, iż w r.

POD KATEM OSTRYM

Oddział Polskiego Białego Krzyża w Przemysłu wydał w ostatnich dniach informator dla konsumentów. Zawiera on w postaci broszury spis firm na terenie Przemysła, według branż. Całe to „wydawnictwo“, nawiasem mówiąc, licho prezentujące się, roi się od hasel: „Polak kupuje tylko u Polaka“, „Polacy kupują tylko u kupca chrześcijańskiego“.

Ten niewybredny sposób reklamy, godny jakiejś endeckiej ulotki przedświątecznej, musi budzić powściągliwe zastrzeżenia ze względu na wydawcę informatora. Jak wiadomo jest Polski Biały Krzyż instytucją ogólnopolską, korzystającą ze wsparcia całego społeczeństwa. To też przypuszczać należy, że niesmaczny wybryk przemysłowego oddziału P. B. K. znajdzie należyty ocenę właściwych władz tej pożytecznej instytucji.

1936 osiągnął zysk w wysokości około 7 i pół miliona f. szt., tj. o pół miliona więcej aniżeli w 1936 r. Koncern wypłaca dywidendę w wysokości 8 procent, po uskutecznieniu odpisów w wysokości miliona funtów i zwiększeniu rezerwy o 1 i pół miliona £.

Zniesienie cel w Argentynie

Donoszą z Londynu, że rząd argentyński ogłosił rozporządzenie, na podstawie którego znosi się cła na produkty zagraniczne potrzebne do przebiegania krajowych surowców.

Okazje do handlu z zagranicą

Firma belgijska pragnie objąć przedstawicielstwo firm polskich, eksportujących tkaniny wełniane oraz bawełniane wszelkiego rodzaju celem eksportu ich do Indji Zachodnich. Bliższych informacji udzieli Izba Przemysłowo Handlowa w Łodzi.

Z GIELDY

POZNAŃSKA GIELDA ZBOŻOWA

Poznań, 10. 4. Ceny transakcyjne nie notowane. Ceny orientacyjne: pszenica bez zmiany usz. niejednolite, reszta bez zmiany, ogólne usposobienie wyczekujące. Ogólny obrót 1148,3 ton, żyta 252, pszenicy 143, jęczmienia 58, owsa 35.

GIELDA ZURYCHSKA

Zurych, 10. 4. Dewizy: Paryż 19.80, Londyn 21.52½, Nowy Jork 4.40, Bruksela 74.05, Mediolan 23.12½, Amsterdam 240.70, Berlin 176.75, Wiedeń noty 81.85, Sztokholm 110.95, Oslo 108.15, Kopenhaga 96.10, Praga 15.32½, Białogród 10.—, Ateny 3.90, Konstantynopol 3.45, Bukareszt 3.25, Helsinki 9.49½, Japonia 125.50. Tendencja niejednolita.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L. 65.—, w Paryżu Fr. fr. 1850.— w Zurychu Dol. 51.—. Tendencja utrzymana.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 10. 4. Kursy zamknięcia: 8% poz. Dillonowska 46.375, 7% poz. Stabilizacyjna 64.50, 6% poz. Dolarowa nienotowana, 7% poz. m. Warszawy nienotowana, 7% poz. Śląska 44.—. Tendencja niejednolita.

DEWIZY EUROPEJSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 10. 4. Kursy zamknięcia: Berlin 40.20, Londyn kabel 4.89 23/32, Paryż 4.49½, Zurych 22.75, Rzym 5.26¼, Amsterdam 54.71. Tendencja niejednolita.

Odnaka dziennikarska

Zw Dziennikarzy Rzplitej wprowadza z dniem 15 bm. odznakę związkową dla swych członków, czyli zawodowych zrzeszonych dziennikarzy. Odnaka jest krążkiem o średnicy 2,5 cm. wykonanym z metalu oksydowanego. Na tle emalit białoczerwonej widnieje symboliczne gęsie pióro oraz zarys strony gazetowej. W otoku napis „Zw. Dziennikarzy R. P.“.

KUPON ZNIŻKOWY DO KIN

Adria — Atlantic — Bagateia — Uciecha
Ważny 11. IV. — Wyciąć i przedłożyć do wymiany
w Kolekturze Zw. Inwalidów, Grodzka 59,
w Perfumerji N. Meersanda, św. Marka 20,
lub w Adm. „N. Dziennika“, Orzeszkowej 7.

KRONIKA

KWIECIEŃ

Wschód słońca
4g 41 m

11

Zachód słońca
18 g 10 m

NIEDZIELA

30 Nisan 5697

Praktyki konfiskacyjne

Wczorajszy numer „Nowego Dziennika“ ukazał się z dużą białą plamą na stronie 7-mej. Konfiskacie uległ artykuł naszego cenionego Współpracownika i znakomitego pisarza p. P. Hulki-Laskowskiego. Przeciw konfiskacie wniesiemy odwołanie do Sądu, chodzi nam jednak na razie o formę przeprowadzenia tej konfiskaty.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami wysyłamy do cenzury pierwsze egzemplarze naszego pierwszego nakładu prowincjonalnego, który gotowy jest około godziny 9.30 wieczór. Gdy nie ma wiadomości o zajęciu nakładu przez Starostwo Grodzkie, względnie przez Prokuraturę, drukuje się w następnych godzinach dalsze nakłady pisma. Tak też było w nocy z piątku na sobotę. Tymczasem o godzinie dwunastej w nocy zjawił się w naszej drukarni posterunkowy P. P. i wręczył nam decyzję o konfiskacie, powziętą już zapewne znacznie wcześniej. O tej porze wydrukowana była już bardzo znaczna część nakładu prowincjonalnego, który w całości uległ zajęciu i nie mógł być na czas wyeksponowany do miejsc przeznaczenia, wskutek czego Wydawnictwo nasze poniosło poważne straty materialne. Gdybyśmy zostali o dokonanej konfiskacie zawiadomieni telefonicznie od razu po jej przeprowadzeniu — tak jak to zazwyczaj się dzieje — zdążylibyśmy jeszcze skonfiskowany artykuł usunąć i uniknęlibyśmy przez to strat, które na dłuższą metę rujnują nasze wydawnictwo, czytelnicy zaś nasi otrzymaliby numer bez opóźnienia. Tymczasem wskutek zawilej procedury — bo nie podejrzewamy nikogo o specjalnie złą wolę — dowiedzieliśmy się o konfiskacie już po wydrukowaniu bardzo znacznej ilości egzemplarzy naszego pisma, a nowy nakład odszedł dopiero znacznie późniejszymi pociągami, nad ranem.

Ponawiamy nasz apel, skierowany swego czasu pod adresem odpowiednich czynników, by w razie przeprowadzenia konfiskaty, redakcja była możliwie od razu zawiadamiana o tym w drodze telefonicznej przez dyżurnego referenta prasowego, a nie dowiadywała się o konfiskacie znacznie później, dopiero gdy zjawia się posterunkowy i — gdy większa część nakładu jest już wydrukowana i wysłana na prowincję. Nie leży przecież w niczym interesie narażenie poszczególnych wydawnictw na dotkliwie straty materialne, których przy odrobienie dobrej woli można łatwo uniknąć.

Inspekcja kolejowa

Dyrektor kolei inż. Czerniewski wraz z wicedyrektorem inż. Pospiszilem przeprowadzili ostatnio inspekcję linii kolejowych na odcinkach Chabówka—Zakopane, Nowy Targ—Podczerwone i Chabówka—Nowy Targ.

Zakończenie głodówki bezrobotnych

Od czterech dni trwała głodówka bezrobotnych którzy zamknęli się w Domu Górników w Bochm. Głodówka została obecnie zlikwidowana i bezrobotni otrzymują w najbliższym czasie pracę.

Uniewinnienie adwokata krakowskiego

Adwokat krakowski dr Lewartowski oskarżony był przed sądem krakowskim. Akt oskarżenia zarzucał dr Lewartowskiemu, że dokonawszy transakcji sprzedaży gruntów pod lotnisko w Rakowicach, pobrał 21000 zł i wpłacił swemu klientowi tylko 19000 zł.

Po przeprowadzonej rozprawie, która wykaza-

Wszyscy do akcji szeklowej!!

Lotne komisje na ulicach Krakowa badały stan porządku i czystości

W sobotę z inicjatywy prezydenta dra Kaplickiego odbyły się dwie komisje, które miały na celu stwierdzenie stanu czystości chodników i wewnątrz realności.

Przed wszystkim zwrócono baczność uwagę na porządek i estetykę podworców, a dalej na czystość w sieniach, korytarzach, klatkach schodowych, gankach oraz na porządek w piwnicach i strychach.

W pierwszej komisji, która przeprowadziła inspekcję na odcinkach ulic: Straszewskiego, Piłsudskiego, Jagiellońskiej i Sławkowskiej, wziął udział prezydent dr Kaplicki. W drugiej komisji, która

dokonała przeglądu na ulicach Zwierzynieckiej, Felicjanek, Kościuszki i Senatorskiej uczestniczył wiceprezydent dr Radzyński. Ponadto w skład każdej komisji wchodził okręgowy lekarz miejski, przedstawiciel P. P., Komisarjatu Obwod. i in.

W wyniku przeprowadzonych inspekcji uznano naogół, że stan porządku i czystości zwłaszcza w budynkach starych jest niezadawalający. W związku z tym wydano szereg zarządzeń a w niektórych wypadkach doraźnie ukarano włędnie na grodzono dozorców domowych. Wspomniane komisje odbywać się będą periodycznie i obejmą wszystkie realności na terenie miasta.

Sześciu kupców żydowskich z Myślenic wystąpi z powództwem w procesie Doboszyńskiego

Sprawa procesu inż. Adama Doboszyńskiego staje się coraz bardziej aktualna. Wiadomo, że prace około aktu oskarżenia są już na ukończeniu i w najbliższym czasie wpłyną one do Sądu okręgowego w Krakowie. — Podobno odrębny akt oskarżenia będzie sporządzony przeciw Doboszyńskiemu który odpowiadać będzie przed sądem przysięgłych, odrębnie zaś oskarżeni będą jego podkomendni, którzy sądzeni będą przez trybunał.

Jak się dowiadujemy, w procesie inż. Do-

boszyńskiego wystąpią również z powództwem cywilnym kupcy żydowscy z Myślenic którzy w czasie napadu ponieśli szereg strat. Obecnie zanoszą się na to, że sześciu kupców żydowskich z Myślenic, których sklepy zostały zniszczone w czasie napadu, wystąpi w procesie inż. Doboszyńskiego z powództwem cywilnym w wysokości około 20000 zł. Odrębne skargi nie wpłynęły jeszcze do sądu, mają jednak być wniesione w najbliższym czasie.

400 czeladników krawieckich w Krakowie wrócić do pracy

Od kilku dni trwa w Krakowie strajk krawców. Strajkowało ponad 400 czeladników krawieckich, pracujących w męskich zakładach obustalunkowych. Strajkujący domagali się podwyżki płac.

W dniu wczorajszym nastąpiła likwidacja zatar-

gu i podpisanie umowy zbiorowej. Właściciele zakładów krawieckich zgodzili się na podwyżkę płac w wysokości 10—20 proc., zależnie od kategorii. Po podpisaniu umowy strajkujący wrócili do pracy.

Strajkujący piaskarze porwali pracodawcę i odpowiadali za to przed sądem

Ciekawy incydent zdarzył się w ubiegłym roku w czasie strajku piaskarzy w Krakowie. Strajk ten oblatował w szereg incydentów, a jeden z nich znalazł obecnie swój epilog w sądzie krakowskim.

Grupa strajkujących piaskarzy, chcąc zmusić jednego z pracodawców do stawienia się na konferencję w Inspektoracie Pracy, udała się do jego mieszkania i tam — wzięwszy go pod rękę „dostawiła“ na kon-

ferencję.

Sporządzony w ten sposób na konferencję Roman Maśnicki sporządził następnie do niesienie, w wyniku którego odbyła się wczoraj rozprawa sądowa. Uczestnicy „porwania“ zostali zasądzeni: Jan Rechul i Stanisław Ziółko na 1 rok więzienia, Franciszek Jeleń na 8 miesięcy więzienia i wszyscy po 100 zł grzywny. Natomiast Franciszek Taraś został uniewinniony.

ła, że nie było w tym wypadku mowy o sprzeniewierzeniu, dr Lewartowski został uniewinniony.

Za podrobienie przepustki więziennej 6 miesięcy więzienia

W ubiegłym roku toczył się w sądzie krakowskim proces o nadużycia kolejowe. W procesie tym został zasądzony b. kasjer kolejowy Bauer. Obecnie przed krótkimi sądownymi odpowiadała żona Bauera, Anna Bauerowa.

Bauerowa sfalszowała przepustkę więzienną — chcąc uzyskać „widzenie“ z mężem. Za czyn ten została zasądzona na 6 miesięcy więzienia, z zawieszaniem wykonania kary.

Napad rabunkowy na staruszkę

W Woli Zabierzowskiej pod Krakowem napadli na szosie dwaj bandyci na 70 letniego Tomasza Waśniewskiego z Zabierzowa, któremu zrabowali 70 zł. Policja jest na tropie sprawców.

Pożar na Stradomiu

W realności przy ul. Stradom 19 wybuchł pożar w sklepie biawatnym H. Wächtera. Z nieustalonych narazie przyczyn zapaliły się śmiecie, a o-

— WPISY DO I KLASY POWSZECHNEJ żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej w Krakowie odbywają się codziennie od 9 rano do 2 popoł. w biurze sekretariatu przy ul. Brzozowej L. 5. Przyjmuje się roczniki 1931-1930. 1520

gień przerzucił się na półkę z towarami. Spaliło się kilka pudełek z towarami oraz 1 sztuka jedwabiu.

Patefon i kajak w nowych rękach

Z mieszkania Aschera Dresnera, przy ul. św. Gertrudy 29, nieujawniony sprawca skradł patefon skrzynkowy z 15 płytami ogólnej wart. 130 zł.

Z szopy Akad. Klubu Wioślarskiego przy Zarządzie Dróg Wodnych, skradł nieujety narazie sprawca kajak, na szkodę Mariana Czepka, stud. U. J. wart. 55 zł.

Udaremnione włamanie do boźnicy

Maks Ortsman (lat 35) cukiernik, bez miejsca za mieszkania i Franciszek Nowak (lat 32) robotnik, zam. w Prądniku Białym przy ul. Urlatów 12 — zostali zatrzymani za włamanie do boźnicy przy-

ul. Kalwaryjskiej 24, gdzie zostali ujęci na gorącym uczynku kradzieży wraz z narzędziami do włamań.

Znowu zaginięcie młodego chłopca

Dnia 8 bm. wydalili się z domu Henryk Glasht (lat 13) uczeń szkolny, zam. przy ul. Topolowej 19 który dotychczas do domu nie powrócił.

Komu skradziono bieliznę?

W II. Komisariacie Policji przy ul. Kościuszki 4 znajduje się większa ilość bielizny, pochodząca z przestępstw, którą poszkodowani mogą oglądać w godzinach urzędowych.

POD SĄD OPINIŁ. Znana fabryka nożyków do golenia „GROM“ wypuściła na rynek nowy rodzaj elastycznych nożyków „GROM EXTRA CIENKI“. Nożyki te są elastyczne, niełamane się w maszynkach i naprawdę doskonale. Zwracamy uwagę, że w dniu 30 bm. ukaże się w naszym piśmie ogłoszenie fabryki „Grom“, które będzie zawierało premie dla Czytelników. Zanim się o tym dowiedzieliście, wyciągnijcie ogłoszenie, które ukaże się dnia 30 kwietnia. 1937

POWODZENIE W ŻYCIU ZALEŻY TYLKO OD PANI! Każda kobieta, pragnąca podobać się, winna używać wyłącznie i jedynie kremu i pudru Dra Stenzla Benignina idealnego środka dla uzyskania pięknej i poціągającej cery. Nawet starsze kobiety, grubo po czterdziestce, których zniszczona latami cera stanowi krzywdzącą metrykę, mogą odmłodzić, gdyż dzięki Benigninowi z całą pewnością uzyskają świeżą, młodocianą, piękną cerę.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś po południu interesująca angielska sztuka Johna van Druten „Mały Woodley“. Wieczorem po cenach niższych, zabawna komedia muzyczna „Krawiec w zamku“. W końcowych próbach pod kierunkiem dyr. K. Frycza „Wesele Figara“, komedia Beaumarchais'ego, które ukaże się w najbliższy wtorek. W rolach głównych wystąpią pp: Węgrzyn (rola Figara), Matusiakówna, Pawłowska, Czechowska, Korecka, Niedziałkowska, Biegański, Szubert, Woźnik, Wroński i in.

— „IDISZE BANDE“ OSTATNIE 2 DNI W TEATRZE ŻYDOWSKIM. Arcywesola rewia „Geszošn un getrofn“ grana jest przy szczelnie wypełnionej widowni. Piękna wystawa, miła muzyka a szczególnie gra artystów przyczyniają się do pełnego sukcesu. Dziś 2 przedstawienia godz. 4 pop. (po cenach niższych) i 8.30 wiecz. po cenach popularnych. Bilety od godz. 10 przed poł. przy kasie teatru Bocheńska 7.

— DZIŚ PO RAZ OSTATNI CHÓR DANA W „BAGATELI“. Dziś wystąpi po raz ostatni znakomity Chór Dana wraz z solistami w otoczeniu zespołu artystów warszawskich w wielkiej rewił w 20 obrazach. Początek przedstawień o godz. 5, 7 i 9 wiecz.

— WITOLD MALCUŻYŃSKI W STARYM TEATRZE. Znakomity pianista i zdobywca III-ciej nagrody tegorocznego konkursu chopinowskiego w Warszawie Witold Malcużyński wystąpi z jedynym koncertem w sobotę 17 bm. w Starym Teatrze. Bilety wraz z garderobą w cenie od zł. 0.80 do 4.50 są już do nabycia w kasie Starego Teatru.

— „OBILIC“ JUGOSŁOWIAŃSKI CHÓR AKADEMICKI przyjeżdża w najbliższych dniach do Krakowa. Sukces jaki odniósł ten Chór swoimi koncertami w Katowicach i Lwowie przy wyprzedanych zupełnie teatrach budzi ogólne zainteresowanie jego występem.

— WIECZÓR MUZYKI OPEROWEJ urządza Polski Związek Muzyczny - Pedagogiczny dziś godz. 7 wiecz. w sali Bolońskiego, Rynek gł. 31 pod kier. i z prelekcją dyr. B. Wallek-Walewskiego.

— HALLO! BIELSKO! We wtorek 13 i środe 14 bm. w sali „Czarny Orzeł“ gościnnie wystąpi warszawski żyd. teatr rewiowy „Di Idisze Bande“ w przebojowych programach „Hecker Pietruszke“ i „Geszošn un getrofn“. Bilety do nabycia w firmie Foto-Pollak Pasaż.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

ADRIA: „Otochłań grozy“ (Henry Hunter) i „Królowa tańca“ (Powell)
 APOLLO: „Jedna na milion“ (Sonia Henie).
 ATLANTIC: „Bandera“ Annabela Jean Gabin i „Dziewczę z Prateru“ (Marta Eggert).
 BAGATELA: „Oczy czarne“ (Harry Baur i Simone Simon) oraz rewia pt. „Bozkosze wiosny“.
 DOM ŻOŁNIERZA: „Mały Buntownik“ (Shirley Temple)
 MUZEUM: „Nasze Słoneczko“ (Shirley Temple)
 PROMIEN: „Kapłan milionera“ (film niemiecki).
 STELLA: „Papa się żeni“ (Brodniewicz i Fertner).
 SZTUKA: „Pietro wyżej“ (Eugeniusz Bodo)
 UCIECHA: „Zielony Sygnał“ (Errol Flynn)
 WANDA: „Dama Kameliowa“ (Greta Garbo)

Z MODY

Kostiumy wiosenne

(s) Kostiumy są nadal najmodniejsze. O każdej porze dnia i do każdego celu nosimy kostium. Kostium-tailleur, suknia żakietkowa, kostium podróży i sportowy, kostium kamizelkowy,

wszystkie rodzaje kostiumów są zastąpione w modzie tegorocznej.

Podajemy powyżej kilka najnowszych modeli kostiumów wiosennych.

SYLWETKI

Poezje Beera Horowitza

Po refleksyjnym, postromantycznym pejzażu wcześniejszej liryki żydowskiej (D. Einhorn, Imber i in.) mocniejszym zapachem ziemi zabiło dopiero: na Wileńszczyźnie z poezji Mojsze Kulbaka, na Białorusi — z Izi Charika, a na Huculszczyźnie — z poezji (chronologicznie najwcześniejszej) Beera Horowitza.

Po pierwszym tomie „Z mojego domu w górach“, wydał drugi zatytułowany „Zapach ziemi“ („Rajech fun erd“). Tytuł trafny i wymowny. Bo powonienie, to reakcja najpierwotniejsza, to „zmysł najzmysłowszy...“ A Horowitz reaguje na świat wybitnie sensualnie. Nie sublimuje. Nie umieszcza nastroju na końcu włosa. Domaga się poetyckiej racji dla rzeczy powszedniej, dla siarczystego zaklęcia chłopca, dla głośnego targu i dla potoku i smereków, które długo tęskniły za żydowską nazwą. Rzeczy te, zwroty, dźwięki i kształty trzyma Horowitz w pełnym słońcu, w górskim plenerze, — i w tej pełni oświetlenia i fizycznej swojej konkretności, zdobywają one swoje liryczne piętno. Strofy zdają się w sobie zamykać i sam dźwięk i jego dziewięć górskich ech. Są ostentacyjne i wołają z wolnej przestrzeni. Echami górskimi napelniają nawet legendę Balszema.

Pobyt w powojennym Wiedniu zbliżył go do pewnych zjawisk ekspresjonizmu niemieckiego, z jego apostołstwem nowego człowieka, namaszczonego nieco dyktandem (Rubiner, Iwan Goll, J. R. Becher i in.). W cyklu „Artyści“ zarysowuje pięknie renesansową skalę życiową i twórcze zmagania jej mistrzów.

Ale Horowitz wraca do swojego Majdanu. Do właściwej głębi swojej liryki. Dawniej pisał, że poza smutkiem młodzieńskich, cieniutkich smereków „nic go nie boli...“

Teraz boli go o wiele więcej. Boli cień sekwestratora na wsi, boli swojska wioskowa śmierć. Drzewa chude i nagie prostują się „jak do poboru wojskowego“, a epidemia (w mundurze lub bez...) urządza czystki. Kołysanka nie szczędzi dziecku gorzkiego wizerunku jutra z całą ponurą rzeczowością. Na artystyczną chlubę tych rzeczy dodajmy: kołysanka zawiera „publicystykę“, — nie przestaje jednak być kołysanką.

W ostatniej fazie swojej liryki Horowitz jest realistyczna, soczysta, biorąca w siebie całą cyr-

IMPREZY

WIECZÓR HUMORU I SATYRY W SYJONISTYCZNYM KLUBIE TOWARZYSKIM

I znowu niezwykle udana impreza. Licznie zebrana publiczność bawiła się doskonale nader kulturalnym i niezwykle dowcipnym programem, trwającym blisko dwie godziny. Nie można było narzekać na monotonię: była, i satyra prozą pisana, i kuplety śpiewane, i dowcipne wiersze, a występy amatora — prestigitatora dopełniły barwnej całości.

Program rozpoczął się odczytaniem sparodiowanej „Chad Gadiu“ zawierającej ciętą satyrę na nasze stosunki, no i wielkości lokalne. Niektóre pointy były wprost kapitalne. Dużym powodzeniem cieszył się pełen humoru i pogody „Sąd nad Sądem o snobizmie“, napisany z werwą i talentem.

Teksty napisali oraz program wykonali: dr Hoffmann, mgr Margulies, mgr Simanowicz, mgr Abeles oraz mgr Norman. Akompaniował p. Tigner. Konferencjerkę prowadził sprawnie i żywo dr Lipschütz.

NUSIA GOLD

Nie zawsze dla aktorów przyjazne losy zarzucały panią Nusię Gold, znaną artystkę dramatyczną, występującą w zespole Rudolfa Zaslawskiego, na kilka tygodni do Krakowa. Żydowskie Towarzystwo Teatralne w Krakowie skorzystało z tej okazji i urządziło jej wieczór recytacyjny. Wieczór ten był do prawdy miłą niespodzianką. Pani Nusia Gold nie jest recytatorką par excellence, jest raczej aktorką, która w sposób plastyczny kształtuje treść utworu recytowanego. Dykcję ma wyraźną, a mimikę wyrazistą. Mam wrażenie, że głosowo nie jest dysponowana dla rzeczy patetycznych, że odpowiadają jej raczej rzeczy groteskowo-charakterystyczne. Świadczy o tym chociażby interpretacja starej babci ze znanego utworu Kulbaka, albo przekupki z humorystki Szaloma Alejchema. Przypnieć jednak trzeba, że i w utworach nabrzmiałych patosem artystka zdobyła się na akcenty szczerze i szlachetne. Reasumując stwierdzić więc można, że wieczór recytacyjny p. Nusie Gold należał do udanych imprez Żydowskiego Towarzystwa Teatralnego

(—si)

kulację krwi i — niedokrewności naszego życia
 H. W.

DO WIEDNIA 14. IV. na 14 dni

z możliwością indywidualnego **Zł. 135** z paszportem, powrotu w dowolnym terminie **Zł. 135** wizami i przejazdami kolejowymi **dziś i jutro** ostatnie dni zgłoszeń **UNION LLOYD**, Kraków, Szpitalna 36 tel. 181-31

Likwidacja dzienników niemieckich w Polsce

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Berlin, 10. 4. (z) Jak się dowiaduje „Berliner Tageblatt“ wkrótce nastąpić ma likwidacja trzech dzienników niemieckiej „Volksgruppe“ w Polsce, ukazujących się od wielu lat. Chodzi tu o „Pomereller Tagblatt“, wychodzące w Tczewie, „Allgemeine Nachrichten“ wychodzące również na Pomorzu i „Oberschl. Kurier“ w Król. Hucie. Ten ostatni dziennik ma zlać się z „Kattowitzer Zeitung“.

„Szlaraflia“ nie wprowadza paragrafu aryjskiego

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Wiedeń 10. 4. (z) Odbyło się tu posiedzenie wiedeńskiej „Szlaraflii“ poświęcone obradom nad dwoma wnioskami: o wprowadzenie paragrafu aryjskiego oraz o oderwanie się od związku praskiego. Obydwa wnioski przepadły, przy czym wniosek o paragraf aryjski uzyskał niespełna 20 procent, zaś drugi wniosek 24 proc. obecnych. Charakterystycznym był apel jakim przewodniczący radca dworu Heiny poprzedził głosowanie nad wnioskiem o paragraf aryjski, wzywając zebranych, by pod żadnym warunkiem nie sprzeniewierzyli się dawnym tradycjom „Szlaraflii“. Ci zaś, którzy uważają, że muszą obstawać przy postulatcie wprowadzenia paragrafu aryjskiego, zostali wezwani przez przewodniczącego do wystąpienia z „Szlaraflii“.

Powstańcy bombardują nadbrzeżne wsi

Bajonna, 10. 4. PAT. Z Santanderu donoszą, że okręty powstańcze bombardowały wczoraj w dalszym ciągu kilka nadbrzeżnych wiosek w okolicach Bilbao i Santander. Baterie rządowe odpowiadały ogniem. Okręt powstańczy „Jupiter“, trafiony pociskiem armatnim, wycofał się z linii ognia.

Madryt, 10. 4. PAT. Agencja Havasa donosi z Bilbao, że samoloty powstańcze obrzuciły wczoraj rano bombami miejscowości Arigarriaga, Galdacano, Osansola i Miravalles. Wyrządzone szkody są stosunkowo dość duże.

Z kroniki katastrof

Praga, 10. 4. PAT. W Pardubicach nastąpiła dziś wielka eksplozja w fabryce materiałów wybuchowych. Budynek fabryczny został doszczętnie zniszczony. 4 osoby zostały zabite, a kilkadziesiąt ciężko rannych.

Madryt, 10. 4. PAT. W Bilbao wpadł wczoraj rano w pobliżu arsenału elektryczny tramwaj na grupę osób, które się schroniły do tunelu, w chwili alarmu lotniczego. 6 osób zostało zabitych, a 30 ciężko rannych.

— Towarzystwo dla wspierania biednych płucno chorych „Marpe“ w Otwocku wykańcza obecnie nowy pawilon obliczony na 50 łóżek. Razem z dotychczasowymi pawilonami towarzystwo to będzie dysponowało liczącą 150 miejsc dla biednych płucno chorych.

— W dniu wczorajszym policja polityczna w Warszawie aresztowała trzech wybitnych działaczy komunistycznych, ukrywających się od dłuższego czasu. Ze względu na dobro toczącego się śledztwa nazwiska aresztowanych trzymane są w tajemnicy.

ZŁOŚLIWY.

— Przyjrzyj się tej damie! Czy nie jest to idealny portret kobiety o niebieskich oczach, pięknej cerze i złocistych lokach?

— O tak, i w dodatku ręcznie malowany!

(Le Rire)

ZAPOMNIANA SYMFONIA

Od czasów „Niepotrzebnego człowieka“ nie było filmu, któryby treścią i akcją mógł rywalizować z tym acydzieniem ekranu!

Co zamierza uczynić rząd japoński na najbliższą przyszłość

Tokio, 10. 4. PAT. Rząd japoński opublikował swój program w związku z wyborami. Komunikat zapowiada: 1) Reformę ustroju w kierunku ducha narodowego, co oznacza przystosowanie ustroju wychowania do specyficznego japońskiego pojęcia istoty monarchii i prawa, 2) Utworzenie przy radzie ministrów najwyższej rady, która będzie decydowała o najważniejszych posunięciach politycznych. Do rady tej wejdą liczni przedstawiciele armii i marynarki, w ten sposób wpływ czynników wojskowych na kierunek polityki będzie zapewniony w sposób legalny. 3) Polityka zagraniczna będzie prowadzona na podstawie zjednoczonej

woli rządu i narodu, 4) Wzmocnienie pogotowia obronnego, 5) Usprawnienie administracji w drodze reformy ordynacji wyborczej i regulaminu obrad parlamentarnych, 6) Utworzenie ministerstwa lotnictwa, 7) Wzmoczenie zdolności wytwórczych w drodze uporządkowania przemysłu, popierania produkcji metali i płynnego paliwa oraz kontroli nad przemysłem elektrycznym, 8) Pomoc dla rolnictwa, 9) Reforma podatkowa, poprawa bilansu handlowego, stabilizacja kosztów utrzymania, wprowadzenie ubezpieczeń społecznych i popieranie emigracji.

Byli zbyt pochopni a teraz ubolewają

Berlin, 10. 4. PAT. W związku z ostatnim incydem austriacko niemieckim prasa niemiecka publikuje dziś streszczenie austriackiego komunikatu oficjalnego, kończąc go jednoznacznie zwrotem w którym wyraża ubolewanie, iż nie znając w danej chwili faktycznego stanu rzeczy, spowodować się dała do tak ostrego ataku.

Niespodziewany ten zwrot wskazuje na pewne nieporozumienie, w którego wyniku rozpoczęła swą kampanię prasa niemiecka. Przyczyną incydentu było podobno istotnie nieporozumienie co wynika również z pewnego zakłopotania, z jakim do całej sprawy

odnoszą się tutejsze czynniki miarodajne. Wyczuwa się wyraźnie przyznanie się do zbytnej pochopności pewnych gorętszych jednostek i wyraża się nadzieję, że również strona austriacka po bliższym wyjaśnieniu sprawy, uzna incydent za zamknięty.

Wiedeń, 10. 4. PAT. „Telegraph“ donosi że w Wiedniu wykryto tajną placówkę propagandową narodowo socjalistyczną. Skonfiskowano znaczny materiał propagandowy i nielegalne ulotki. Dotychczas aresztowano 8 osób. Policja prowadzi energiczne śledztwo w tej sprawie.

Schacht węższy w Brukseli

Berlin, 10. 4. PAT. Dnia 12 bm. dr Schacht udaje się, jak wiadomo, do Brukseli. Oficjalnie zapewniają, że wizyta ma charakter czysto kulturalny i zaprzeczają wszelkim przypuszczeniom na ten temat, pochodzącym z za granicy. Mimo tych zapewnień, w Berlinie łączą wizytę dr Schachta z szeregiem aktualnych zagadnień gospodarczo-politycznych, których klucz znajduje się obecnie w Brukseli. Wyjazd dr. Schachta zbiega się zarówno w momencie decyzji w sprawie dalszego udziału Belgii w gwarancjach politycznych, zaciągniętych 19 marca ub. r. jak i z rozpoczynającą się 12 bm. konferencją ekspertów gospodarczych państw sygnatariuszy konwencji w Oslo. Przypuszczają mianowicie, iż rozmowy dr Schachta z gubernatorem Banku Belgijskiego będą mieć raczej charakter in-

formacyjny i zmierzają do wysondowania tereanu. Niemniej wizyta ta w charakterystyczny sposób ujawnia dążenie Rzeszy do niezrywania międzynarodowych kontaktów finansowych mimo zapowiedzi, że antarchiczny plan czteroletni będzie ściśle przestrzegany. Poza tym, jak oświadczają w kołach berlińskich, trudno przypuszczać, by eksperci ekonomiczni, obradujący w Brukseli nie doceniali znaczenia niemieckiego rynku dla państw, należących do grupy w Oslo. To też w Berlinie przywiązują dość dużą wagę do rozmów, jakie prowadzić będzie dr Schacht, a szereg momentów wskazuje, iż prezydent Banku Rzeszy gotów byłby może zająć ustępliwe stanowisko w systemie gospodarki dewizowej, gdyby mógł osiągnąć wzajemian pewne kompensacje gospodarcze.

Rozprawa przeciw majorowi Zajązkowskiemu o zniesławienie wojew. kieleckiego Dr Dziadosza

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lublin, 10. 4. (S) Jak wiadomo, major Zajązkowski został skazany przez Sąd Lubelski na 3 miesiące aresztu za obrazę Lisa Błońskiego, na której to rozprawie dopuścił się obrazy pod adresem wojewody kieleckiego dra Władysława Dziadosza. Obecnie jak się dowiadujemy, rozprawa przeciw majorowi Zajązkowskiemu o zniesławienie wojewody kieleckiego wyznaczona została na koniec bieżącego miesiąca przed Sądem okręgowym w Lublinie.

Tajemnicza tragedia miłosna

(Telefonem od naszego korespondenta)

Kielce, 10. 4. (S) Do wsi Huta-Kozary, gm. Bieliny, pow. kieleckiego przybył nieznaną osobnik w towarzystwie młodej przystojnej kobiety. Oboje dostali nocleg u miejscowego gospodarza Stanisława Bąka. Gdy z rana gospodarz się obudził, zauważył z przerażeniem, że jego goście nie żyją. Jak ustalono, mężczyzna zastrzelił swą towarzyszkę, a następnie siebie. Prawdopodobnie dramat ten ma podłoże miłosne. Żadnych dokumentów u zmarłych nie znaleziono. W tej tajemniczej

Krwawe starcia w Delhi

Nowe Delhi, 10. 4. PAT. Agencja Reutersa donosi: Ogłoszony dziś komunikat stwierdza, że we wczorajszych zajściach na północno-zachodnim pograniczu zginęło 6 brytyjskich oficerów, a 5 zostało rannych. Ogólna, niepotwierdzona dotychczas liczba ofiar wynosi 25 zabitych i 40 rannych. Konwój złożony z 45 ciężarowych i pancernych samochodów został zaatakowany przez tubylcze szczepy na drodze z Marzai do Wana. Według obiegających pogłoszek szczepy te są zwolennikami osławionego fakira z Ipi.

Kosztowny sen

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 10. 4. (A) Kupiec z Białogostku Białogórski jechał pociągiem z Białogostku do Warszawy. Na jednej ze stacji do przedziału wsiadł jakiś elegancko ubrany pan, który poczęstował Białogórskiego papierosem. Białogórski zasnął a po obudzeniu się spostrzegł brak portfela zawierającego 2000 zł i weksle.

sprawie prowadzą dochodzenia władze śledcze w Kielcach.

Każdy Żyd -- szeklowcem!!

Wyrok w procesie o zajęcia w Odrzywole

Radom, 10. 4. Cg. W procesie o zajęcia w Odrzywole wczoraj późnym wieczorem nastąpiły wywody stron. Prokurator Dobkiewicz rozpoczyna swe przemówienie od słów: W rocznicę wielkiego dnia narodu polskiego (działo się to 29 listopada) lud polski z powiatu opoczyńskiego podobno chciał dokonać coś wielkiego i zaczął bić Żydów. Prokurator w dłuższym przemówieniu zanalizował winę każdego oskarżonego, domagając się szczególnie surowej kary dla oskarżonego Franciszka Kobyleckiego. Powód cywilny mecenas Lewin zobrazował sierpienia rodziny zmarłego Poznańskiego i tych, którzy zostali kalekami. Żądał on w imieniu czterech pobitych po 100 zł. dla każdego.

Adw. Gajewicz rozpoczyna swą mowę od cy-

towania artykułu Świętochowskiego o kwestii żydowskiej, zamieszczonym w „Wiadomościach Literackich“. Następnie mówi, że 90 procent komunistów to Żydzi. — Panowie sędziowie! oświadczam — dumni powinniśmy być z tego, że chłopci na kłamliwą wiadomość o tym, że Żydzi „rzną Polaków“ poszli na pomoc swoim braciom.

Po 2-godzinnej naradzie sąd wydał wyrok skazujący Franciszka Kobyleckiego na 2 i pół roku więzienia, nakazując natychmiastowe aresztowanie go, Józefa Wolskiego na 15 miesięcy więzienia, Szczepana Łabędzkiego na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem na 2 lata, zaś 2 oskarżonych uniewinnił. Sąd zasądził również powództwo cywilne w wysokości 400 zł. i 35 zł. kosztów sądowych.

„Bronili się petardami, bombami i fosforem“

Sosnowiec, 10. 4. K. W dalszym ciągu sensacyjnego procesu przeciwko bombiarzom endeckim sąd przesłuchiwał w ciągu dnia dzisiejszego świadków oskarżenia i obrony. Zeznawał m. in. Major Gelibter i jego żona, do mieszkania których została wrzucona petarda. Zeznawał właściciel kina „Palace“ p. Binder, który rozpoznał w Zawadzku tego, który rozrzucił po kinie fosfor, usiłując go później podpalić. Nie sjał się natomiast główny świadek oskarże-

nia Siudziński, którego zeznania zostały odczytane.

Po przesłuchaniu świadków zabrał głos prokurator, który domagał się dla oskarżonych surowych kar. Następnie zabrali głos obrońcy, usiłując wykazać, że nie była to akcja zorganizowana, lecz tylko odruch jednostek, które chciały się w ten sposób broonić przed zalewem żydowskim.

„Francja nie znajduje się na końcu świata“ ...

Blum o zagadnieniach finansowych i zagranicznych

Paryż, 10. 4. PAF. Premier Blum wygłosił wczoraj przemówienie na zebraniu członków stronnictwa socjalistycznego departamentu Sekwany, poruszając zagadnienia ogólnej polityki rządowej. Zgromadzenie to było do pewnego stopnia zebraniem wstępnym do plenarnego zgromadzenia federacji Sekwany i rady narodowej SFIA, która zbierze się 16 kwietnia. Premier polemizował z zarzutami, sformułowanymi pod adresem jego rządu, omawiając obszerne zagadnienia finansowe i sprawę pożyczki. Mówca w krót-

kich słowach rozpatrzył sprawy polityki zagranicznej, podkreślając skomplikowany charakter aktualnych zagadnień i zaznaczając, że „Francja nie znajduje się na końcu świata, lecz musi istnieć w warunkach europejskich, trudnych i niebezpiecznych“.

Mówiąc o odbudowie lig patriotycznych, premier Blum oświadczył, że osobiście przekonany jest o tym, że ligi się odbudowały. Sprawa ta należy jednakże do resortu ministerstwa sprawiedliwości.

Praga nadal nie godzi się na restaurację Habsburgów

Praga, 10. 4. (z) W paryskim piśmie „Marianne“ ukazał się artykuł de la Rochefoucaulds'a, w którym autor powołuje się na rozmowę z pewną osobistością czechosłowacką, mającą opinię wtajemniczonej we wszystkie myśli prezydenta republiki. Wspomniana osobistość miała się wyrazić, że Czechosłowacja nie odnosi się już wrogo do restauracji Habs-

burgów. W związku z tym ukazało się tu oficjalne oświadczenie, piętnujące powyższe doniesienie jako fałszywe i wyrażające ubolewanie z powodu pożugiwania się podejrzanymi informacjami rzekomo wszechwiedzących osobistości, tym bardziej, że autor miał możliwość zasięgnięcia informacji bezpośrednich.

Zbyteczne obawy Izby sosnowieckiej

Warszawa, 10. 4. (Sin.) Charakterystyczne stanowisko w sprawie debatowanej ostatnio reorganizacji hurtownego handlu węglem i rozwiązania górnośląskiej konwencji węglowej zajęły organizacje samorządu gospodarczego. Izba przemysłowo handlowa w Sosnowcu zdecydowała się wystąpić do czynników rządowych o utrzymanie konwencji węglowej. Uchwałę swą motywuje ta reprezentacja samorządu gospodarczego obawami, że po rozwiązaniu konwencji zapanie chaos w handlu węglem i pogorszy się jeszcze bardziej sytuacja kopalni.

Czy to prawda?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 10. 4. (A). Agencja prasowa antykomunistyczna donosi: Dnia 8 kwietnia br. władze administracyjne miasta Warszawy rozwiązały Ligę Obrony Praw Człowieka i Obywatela oraz opieczowały lokal tego stowarzyszenia. Jak się okazuje, Liga Obrony Praw Człowieka była ekspozyturą Kominternu i jako taka wspierała finansowo osoby, skazane wyrokami sądowymi za działalność komunistyczną i wysyłała skazanych wyrokami sądowymi po odbyciu kary więzienia do uzdrowisk, a ponadto wspierała finansowo działaczy izolowanych w Berezie Kartuskiej.

KRONIKA ŁÓDZKA

Sąd stwierdza, że endecy nie strzelają

Łódź, 10. 4. G. Dziś przed sądem Okręgowym stanął przywódca OKR PPS w Łodzi Chodyński, oskarżony o to, że w czasie wyborów do rady miejskiej w jesieni ubiegłego roku PPS wydała plakat, przedstawiający endeka, strzelającego do robotników, z napisem, że tak jak w roku 1905 tak i teraz endecy strzelają do robotników. Sąd grodzki skazał wówczas Chodyńskiego na 2 tygodnie aresztu z zawieszeniem. Chodyński apelował do Sądu okręgowego. Na dzisiejszej rozprawie zeznawał m. in. były prezydent miasta i były starosta Rzewski, który oświadczył, że w r. 1905 endecy poranili i zabili 280 robotników. Na niego samego, jako należącego do PPS dokonano wtedy czterech zamachów. Inny świadek stwierdził, że po wyborach w jesieni ubiegłego roku, bopówki endeckie napadały na lokale PPS. Sąd okręgowy wyrok sądu grodzkiego zatwierdził.

Tymczasem...

Łódź, 10. 4. G. Przy zbiegu ulic Masarskiej i Limanowskiego na 33-letniego Gedalię Drobnińskiego napadło kilku chuliganów i pobilo go. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala.

Z serii okropności

Łódź, 10. 4. G. Rubin Zegengarten, Piłsudskiego 67, przygotowując sobie kąpiel, wpadł do gorącej wody i ciężko się poparzył. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala.

Na cmentarzu ewangelickim 26-letni Teodor Kaise obcinając suchę gałęzie, spadł z drzewa i nadział się na żelazne sztachety. Niestety zmarł.

W Pajęcznie województwa łódzkiego na cmentarzu żydowskim dokonano makabrycznego odkrycia. Mianowicie grób półrocznego dziecka, które zmarło parę dni temu, był rozkopany, a zwłoki znikły. Dotychczas nie stwierdzono, kto to zrobił i w jakim celu.

Echa wyborów do gminy żydowskiej w Warszawie

Warszawa, 10. 4. (Sin.) Na nadchodzący wtorek dnia 13 bm. wyznaczono w Sądzie Apelacyjnym rozprawę w procesie wynikłym na tle wyborów do żydowskiej gminy wyznaniowej w Warszawie. Sąd Apelacyjny rozpatrzy odwołanie 9 członków młodzieżowych organizacji Bundu, którzy skazani zostali pod zarzutem udziału w niedozwolonej demonstracji w czasie wyborów gminnych na kary więzienia od 1—2 lat.

Może wreszcie zmniejszy się analfabetyzm

Warszawa, 10. 4. (Sin.) Ministerstwo WR i OP wydało okólnik w sprawie realizacji powszechnego nauczania w przyszłym roku szkolnym. Ze względu na to, że w nowym roku budżetowym przewidziano zwiększenie etatów nauczycieli szkół powszechnych — możliwym się stanie zakładanie nowych szkół. Wszystkie wiejskie gminy zbiorowe powinny posiadać jedną szkołę o 5 nauczycielach. W nadchodzącym roku szkolnym, zwinięte zostaną oddziały szóste szkół powszechnych w związku ze zmianami w szkolnictwie. Dla uczniów, pozostających w oddziałach szóstych na drugi rok stwarzane będą w miarę możliwości specjalne klasy.

ZAPOMNIANA SYMFONIA

w/g powieści J. ROTH — „HIQB” to
nowy po „Maturze” triumf XX. Cenzury
Fox wkrótce w kinie „ATLANTIC”.

Z OKAZJI ZARĘCZYN koleżanki SYDZI HOLCER z
Tuchowa z kolegą ISAKIEM DIAMANTEM z Gdańska
najserdeczniej gratulują
1937k
JAKUB BATIST, WIGDOR METZER

Rząd włoski odżegnuje się stanowczo od antysemityzmu

Rzym, 10. 4. (B) Dziennik włoski „Tevere” ogłosił niedawno listę kupców żydowskich, nawołując przy tej sposobności do bojkotu antyżydowskiego. Fakt ten dał rządowi włoskiemu sposobność do ogłoszenia oficjalnego komunikatu w sprawie żydowskiej.

Otóż ze strony urzędowej żaden antysemityzm nie jest uznawany i rząd stoi jaknajdalej od wszelkich publikacji, skierowanych przeciw Żydom. Mussolini — czytamy dalej w komunikacie — dopiero w ostatnich dniach podczas zwiedzania dzielnicy żydowskiej w Trypolisie oświadczył, że ludność żydowska jest całkowicie równouprawniona z ludnością włoską i jest traktowana

tak, jak to przewiduje ustawodawstwo włoskie tj. na równi z innymi obywatelami włoskimi.

We Włoszech żyją Żydzi, którzy są osobistościami o pierwszorzędnym zasługach dla ojczyzny włoskiej. Tych zasług Włosi Żydom nigdy nie zapomną. Nigdy nie zapomnimy, że to był właśnie Żyd włoski, który był najwybitniejszym i najbardziej zasłużonym pionierem we włoskiej Afryce wschodniej (Komunikat ma tu na myśli barona Franchetti, który zginął na froncie abisyńskim, przelatując samolotem niebezpieczne pozycje w towarzystwie włoskiego ministra Rawe — Przyp. Red.)

Węgry szukają pojednania z Małą Ententą

Budapeszt, 10. 4. (B) „Depeche de Toulouse” ogłasza wywiad z premierem węgierskim drem Daranyi o stosunku Węgier do Małej Ententy. Premier oświadczył, że podczas ostatniego pobytu kanclerza Austrii dra Schuschnigga zostało stwierdzone, że między austriackimi a węgierskimi mężami stanu istnieje całkowite porozumienie. Mężowie stanu obu krajów doszli do przekonania, że ustanowienie przyjaznych i poprawnych stosunków leży w interesie pokoju, który może być osiągnięty jedynie za pomocą wzajemnych ustępstw wszystkich zainteresowanych państw.

W sprawie rewizjonizmu oświadczył Daranyi: Z punktu widzenia polityki realnej sformułowałbym żądania Węgier następująco: Uznanie równouprawnienia oraz uznanie zagwarantowanych w traktacie pokojowym praw dla mniejszości węgierskich. Nie rezygnujemy przy tym z pokojowego sposobu rewizji granic. Jestem przekonany, że to jest możliwe.

Na zapytanie co do możliwości obsadzenia tronu węgierskiego — Daranyi oświadczył, że sprawa ta nie jest dla Węgier aktu alna.

Wiceminister Grodyński zapowiada

„Oglądanie kilka razy każdego grosza publicznego” zanim się go wyda

Warszawa, 10. 4. Dnia 10 bm. podsekretarz stanu w ministerstwie skarbu, prof. dr. Tadeusz Grodyński wygłosił przed mikrofonem Polskiego Radia odczyt, w którym zobrazował metody osiągnięcia w Polsce pierwszej równowagi po kryzysie:

Równowaga budżetowa — mówił min. Grodyński — jest zawsze, nawet w najbardziej bogatych społeczeństwach, wynikiem żmudnej pracy wszystkich czynników odpowiedzialnych za gospodarkę państwową, jest rezultatem, którego nie osiąga się ani bez ofiar, ani bez trudnej codziennej i usilnej walki. Rozumiejąc znaczenie równowagi budżetowej, jako jednego z najważniejszych środków wyjścia z kryzysu i ugruntowania poprawy gospodarczej, rząd wydał z końcem 1935 r. walną bitwę deficytowi budżetowemu, który w ciągu tego roku dochodził prawie do 30 milionów zł. miesięcznie. Walkę wypowiedziano i od strony wydatków i od strony dochodów.

Budżet państwa miał być zrównoważony tak, aby operacje kredytowe mogły służyć raczej na nowe wydatki inwestycyjne, na zwalczanie bezrobocia, na organizację systematycznej walki przeciwko kryzysowi i nędzy ludzkiej, a nie na niezbędne pokrywanie deficytu w budżecie.

Budżet na rok 1936/7 wykazywał nadwyżkę dochodów w kwocie 85 tys. zł. Do wykonania budżetu musieliśmy przystąpić, uzbrojeni w instrumenty, które pozwoliłyby zapobiec skutkom wszelkich niespodzianek. Główną rolę odegrał tu stary i wypróbowany w Polsce w walkach o równowagę budżetową system tzw. budżetowania miesięcznego, uzupełniony przez powołanie do współdziałania z ministrem skar-

bu tzw. delegatów ministerstw, odpowiedzialnych za wykonanie budżetu. Głównym obowiązkiem delegatów jest zapobieganie rozrostowi wydatków osobowych i rzeczowo-administracyjnych. Są oni odpowiedzialni za nieprzekraczanie budżetu miesięcznego danego ministerstwa. Współpraca delegatów przy obliczaniu miesięcznego budżetu pozwala również na racjonalne ustalenie hierarchii potrzeb państwowych, niezbędnej wówczas, gdy stojące do dyspozycji środki nie wystarczają na pokrycie nawet wydatków, przepuszczonych już przez sito oszczędności.

Mimo energicznej akcji ograniczenia wydatków, ministerstwo skarbu nie zamykało oczu na nowe potrzeby państwa. Z powodu klęsk elementarnych podniesiono wydatki na pomoc dla ludności wiejskiej. Podniesiono również kredyty na pomoc finansową przy konwersji w rolnictwie, na wzmocnienie bezpieczeństwa kraju, na ochronę granic itd. Przyznane przez izby ustawodawcze lub przedłożone izbom nowe kredyty tzw. dodatkowe wyniosły w roku 1936/37 poważną kwotę prawie 17 miln. zł.

Mimo to zamknięcie prowizoryczne rachunki budżetowe za ten rok pozwalają stwierdzić, że walka o tę równowagę została na obu frontach wygrana. Ogólna suma dochodów w 1936/7 r. przewyższa wydatki o 2,4 miln. zł. Jest to pierwsza nadwyżka budżetowa w Polsce po roku 1929/30, która występuje w miejsce setek milionów zł. deficytu.

Zwiększenie dochodów nie było spowodowane bynajmniej tylko wpływami nowego podatku specjalnego od uposażeń. Ogólna suma dań publicznych jest i bez tego podatku więk-

I cyganie są im niewygodni

Berlin, 10. 4. (B) Jak donoszą dzienniki wieczorne wydał „Reichsbauernbund” odezwę, w której domaga się wydalenia z Niemiec wszystkich cyganów. Podobnie jak Żydzi — pisze odezwa — tak cyganie są ludami niearyjskimi, które muszą być objęte ustawami wyjątkowymi, zaś w szczególności nie wolno im bezwarunkowo posiadać gruntów i ziemi. Włóczęgi cyganów po krajach europejskich stanowią zawsze trudne dla polacji problemy bezpieczeństwa.

„Lektor wiejski” O. Z. N.

Warszawa, 10. 4. PAT. W dniu 10 kwietnia br. szef obozu zjednoczenia narodowego płk. Adam Koc powołał tymczasowe prezydium organizacji wiejskiej OZN w następującym składzie:

Przewodniczący — sen. gen. Andrzej Galica, członkowie — ks. prałat Wacław Bliński, prof. dr Jan Stanisław Bystron, p. Włodzimierz Bzowski, dr Jan Frelek, dr Marian Gładysz, red. Feliks Gwiżdż, inż. Jan Jedynek, b. wiceminister skarbu płk. Tadeusz Lechnicki, p. Michał Łazarski, red. Michał Róg, p. Sabina Stasiakowa, p. Leon Suchorzewski oraz p. Stefan Tatarczak.

I znów motoryzacja weźmie w łeb

Warszawa, 10. 4. (A) Jak nas informują ze źródeł miarodajnych, projekt uruchomienia przez Wspólnotę Interesów montowni samochodów niemieckich w Polsce został uznany w obecnej chwili za niemożliwy. Ponieważ również sprawa założenia przez Wspólnotę Interesów montowni samochodów francuskich okazuje się również nieaktualną, w tegorocznym sezonie nie należy oczekiwać powstania w Polsce nowej montowni samochodów.

Wyrok śmierci we Lwowie

Lwów, 10. 4. (B) Dziś zapadł wyrok w głośnym procesie o morderstwo dokonane na Frydmanach. Oskarżony Chawałko został skazany na karę śmierci, zaś Myczak na dożywotnie więzienie. Dalszych oskarżonych uniewinniono.

Otrula się i wskoczyła do stawu

Lwów, 10. 4. (B) Wczoraj w godzinach wieczornych popełniła samobójstwo przez otrucie się i wskoczenie do stawu pod Lwówem 60-letnia Anna Hiller, żona pułkownika rezerwy.

szka, niż w roku 1935/6 o przeszło 63 miln. zł. Rzeczywiste wydatki w roku 1936/7 w ogólnej sumie są mniejsze od budżetu na ten rok, mimo powiększenia go w niektórych działach kredytami dodatkowymi, i to mniejsze prawie o 25 miln. zł.

Następnie p. min. Grodyński omówił nowy budżet na rok 1937/8, który per saldo jest wyższy od budżetu roku 1936/7 o przeszło 95 miln. zł. Trzeba było uwzględnić szereg niezbędnych i nowych wydatków, przede wszystkim wzmogłą obsługę długów, koszty likwidacji kryzysu w rolnictwie, zwiększone potrzeby w budżecie rolnictwa, nowe wydatki, zwłaszcza na szkolnictwo powszechne, zwiększone zadania bezpieczeństwa publicznego w kraju, pewną pomoc dla emerytów. Mimo zwiększenia wydatków, budżet na rok 1937/38 jest realnie zrównoważony.

Praca nad dalszym ugruntowaniem równowagi budżetowej będzie niezmiennie dalej prowadzona, zwłaszcza w celu zmniejszenia wydatków czysto administracyjnych na korzyść funkcji produkcyjnych budżetu. Oglądanie kilka razy każdego grosza publicznego, zanim się go wyda, pozostanie nadal hasłem ministerstwa skarbu. Jest to najważniejszy warunek zabezpieczenia równowagi budżetowej, której uzyskanie w roku 1936/37 pozwala dzisiaj patrzeć śmiało w przyszłość finansową naszego państwa, a tym samym i w przyszłość gospodarczą społeczeństwa.

Lewiatan też chce kontrolować ceny

Warszawa, 10. 4. W godzinach popołudniowych prezesowi Komisji Kontroli Cen p. Jastrzębskiemu złożył wizytę naczelny dyrektor Centralnego Związku Przemysłu Polskiego, czyli tzw. Lewiatana, p. Wierzbicki i zakomunikował mu stanowisko Lewiatana wobec prac Komisji. Związek Przemysłu Polskiego odnosi się do prac Komisji w zasadzie pozytywnie, pragnąc je ułatwić. — P. Wierzbicki przyznał, że na tle uzasadnionego na ogół gospodarczo tendencji do wyżki cen powstały dążności spekulacyjne, które przemysł pragnie opanować. P. Wierzbicki wyraził gotowość współpracy z Komisją w celu wspólnego osiągnięcia celów, do

których Komisja została powołana. Drugie z rządu posiedzenie Komisji rozpoczęło się o godzinie 17 w sobotę w Prezydium Rady Ministrów.

Warszawa, 10. 4. PAT. Komisja kontroli cen obradowała dziś nad środkami, zmierzającymi do obniżki cen mąki, pieczywa i kaszy. Z odpowiednimi wnioskami komisja wystąpi do właściwych ministrów. Ponadto komisja omawiała sposoby realizacji uchwały Rady ministrów w sprawie dodatkowego importu kukurydzy.

Nowa ofiara terroru arabskiego

Jerozolimka, 10. 4. (ZAT) Żona kolonisty żydowskiego w Jarkuna na północ od Petach Tikwy padła ofiarą terroru arabskiego. Terrorysty oddali kilka strzałów, które ugodziły Manię Engelstark. Przewieziono ją do szpitala Petach Tikwie, gdzie zmarła z odniesionych ran.

Emir Abdullah przybył do Palestyny

Jerozolima, 10. 4. (ZAT) W dniu dzisiejszym przybył tu emir Abdullah Al Islamia

dowiaduje się, że emir będzie ekonferował z multum oraz z Wysokim Komisarzem Palestyny.

Krają pogłoski, że Wysoki Komisarz Palestyny został ponownie wezwany do Londynu dla złożenia dodatkowych zeznań przed Komisją królewską.

Genewa, 10. 4. (ZAT) Generalny sekretarz Ligi Narodów Avenol konferował dziś z drem Goldmannem, który wkrótce wyjeżdża do Palestyny.

Komunikat oficjalny o kryzysie w rumuńskiej rodzinie królewskiej

Bukareszt, 10. 4. PAT. Ogłoszono następujący komunikat oficjalny:

Jego Królewska Mość po otrzymaniu raportu rady ministrów zwołał 9 kwietnia o godz. 8-ej wieczorem w pałacu królewskim radę koronną, która odbyła się z udziałem prezesa rady ministrów, członków rządu: marszałka Averesco, Vaidy Voievod, Jorgi, marszałka Prezana, Argetoiano i Gogi Michalake, Grzegorza Iuniana, Konstantego Bratiano, Grzegorza Filipesco i Jerzego Bratiano.

Rada koronna zbadała raport rady ministrów, przedstawiony królowi a dotyczący wyjaśnienia sytuacji Jego Królewskiej Wysokości Księcia Mikołaja.

Po obradach, jakie nastąpiły i przyjmując do wiadomości również kateryczne oświadczenie Jego Królewskiej Wysokości, uczynione w ostatnich listach z 9 kwietnia do Jego Królewskiej Mości i premiera, w których J. K. Wysokość potwierdza swą niezłomną decyzję niewyrokowania się małżeństwa — rada Koronna u-

znała, iż w tym wypadku należy zastosować art. 13 ustawy, dotyczącej statutu członków rodziny panującej. Przez zastosowanie wymienionego artykułu J. K. Wysokość ks. Mikołaj przestaje należeć do rodziny panującej i traci wszystkie prawa i prerogatywy, związane z tą godnością.

Rada koronna jednocześnie postanowiła ogłosić sprawozdanie rady ministrów.

Przesunięcia w armii rumuńskiej

Bukareszt, 10. 4. PAT. Brat królewski książę Mikołaj, który został pozbawiony praw członka domu panującego był generalnym inspektorem armii w stopniu generała dywizji, generalnym inspektorem lotnictwa, członkiem najwyższej rady obrony narodowej, członkiem komitetu doradczego przy ministerstwie lotnictwa i marynarki. Funkcje te są obecnie nieobsadzone i spowodują prawdopodobnie w najbliższym czasie przesunięcia na naczelnych stanowiskach w wojsku.

Jak przyjęto mowę Bluma w Paryżu

Paryż, 10. 4. PAT. W piątek wieczorem w wielkiej sali jednego z gimnazjów paryskich odbyło się zgromadzenie partii socjalistycznej, na którym premier Blum wystąpił z obszernym referatem na temat sytuacji wewnętrznej i zagranicznej Francji.

Socjalistyczny „Populaire“ sprawozdanie swe ogranicza do wymienienia obecnych na zgromadzeniu przywódców, opisując owacje na cześć premiera. Natomiast szereg dzienników twierdzi, że zebranie nawet w czasie przemówienia premiera miało charakter dość burzliwy.

Informacje te są o tyle wiarogodne, iż t. zw. „Federacja Sekwany“, czyli okręg paryski partii socjalistycznej posiada dużą przewagę lewego skrzydła partii, któremu przewodzi dep. Marceau Pivert, znany ze swych antimilitarystycznych wystąpień. Mowa premiera na tym terenie miała zatem wpłynąć na opinię lewicowych kół socjalistycznych w związku z mającym się odbyć w dniu 18 kwietnia posiedzeniem rady naczelnej partii i ogólnopartyjowym kongresem stronn-

ictwa, zwołanym na Zielone Świątki.

Lewicowe skrzydło partii socjalistycznej zarówno w sprawie hiszpańskiej, jak w sprawie ustawodawstwa społecznego oraz spraw wojskowych zajmuje, niemal opozycyjne stanowisko wobec rządu.

Jak twierdzi „Matin“ w chwili, gdy premier mówił o konieczności wydatków na rzecz obrony narodowej w sali odezwać się miały okrzyki: „precz z dwuletnią służbą wojskową“, które jednak zagłuszone zostały przez oklaski większości zgromadzonych. Poza tym w momencie, gdy premier nawiązał do krwawych wydarzeń w Clichy, oraz sprawy partii społecznej, której rozwiązania domagają się zarówno komuniści, jak i lewicowe koła socjalistyczne, rozległy się okrzyki, domagające się dymisji ministra spr. wewnętrznych Dormoy. Premier jednak zapanował nad objawami niezadowolenia bardzo stanowczo precyzując swe stanowisko i politykę gabinetu. Duże wrażenie wywołał na zebranych moment, gdy premier opisując krwawe wydarzenia w Cli-

Wytworne i eleganckie ubranie
szyje tylko
A. FRISCHER GRODZKA 69
tel. 181-72
ceny przystępne

Nowe zainteresowania p. premiera

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 10. 4. (Sim.) Premier Składkowski dokonał wczoraj (jak już donieśliśmy — Red.) inspekcji kilku powiatów województwa kieleckiego. Inspekcja wczorajsza otwiera nowy okres podróży premiera po kraju. Podróże te jednak w roku bieżącym będą miały nieco inny charakter i inny zasięg jak w roku ubiegłym. Tym razem nie interesują p. premiera prace urzędów administracji państwowej, lecz główną uwagę zwróci on na rozmiary robót publicznych, prowadzonych przez samorządy, na stan zatrudnienia na tych robotach i na wynagrodzenie robotników.

Pan porucznik ma łepkie ręce

Warszawa, 10. 4. (A) Dyrekcja Lasów Państwowych zawiesiła w czynnościach sekretarza Lasów Państwowych w Chotyłowiu p. Waldeńskiego, porucznika rezerwy, pod zarzutem zdefraudowania większych sum pieniędzy.

Za drogi cukier dla tanich owoców

Warszawa, 10. 4. (A) Związek spółdzielni „Społem“ wystosował do ministerstwa przemysłu i handlu oraz ministerstwa rolnictwa memoriał w sprawie obniżki cen cukru dla celów przetwórstwa owocowego. Według projektu, cena takiego cukru miałaby wynosić 55 groszy za 1 kg. Dałoby się to osiągnąć przez obniżenie akcyzy jak to ma miejsce np. przy spirytusie dla celów kosmetycznych. Związek oblicza, że po takiej zmianie, wzrosłoby zużycie cukru na przetwórstwo owocowe o kilkadziesiąt tysięcy ton rocznie. Równocześnie powstałby duży rynek zbytu dla owoców gorszych gatunków i wysortowanych.

Baldwin do swych wyborców

Londyn, 10. 4. PAT. W przemówieniu wygłoszonym wobec wyborców w Bewdley w hrabstwie West Worcestershire Baldwin wspominał o bliskim swym ustąpieniu ze stanowiska premiera i członka Izby gmin.

Po podkreśleniu, jak wielkim ciężarem jest obecnie pełnienie funkcji premiera, Baldwin oświadczył: Lepiej jest odejść w chwili, gdy się być może nie jest zdolnym do wykonywania obowiązków, niż zostać tak długo, aż ludzie to zauważą. Sumienie moje pod tym względem jest czyste i być może niedługo już wybierze nowego przedstawiciela z West Worcestershire. W końcu Baldwin wyraził swą wdzięczność wyborcom, których reprezentował w Izbie od 29 lat.

P. ambasador wskazuje...

Berlin, 10. 4. Niemieckie Biuro Informacyjne ogłosiło następujący komunikat: „Jak się dowiadujemy, ambasador niemiecki w Warszawie, zgodnie z otrzymanym poleceniem zwrócił uwagę rządowi polskiemu na znane wypadki w czasie zgromadzenia Polskiego Związku Zachodniego w Grudziądzu prosząc o wydanie odpowiednich zarządzeń“

chy powiedział, iż wracając z terenu zajęć był niesłuchanie przygnębiony, ponieważ za czynął przychodzić do wniosku, że w całej pracy dokonanej przezeń od 10-ciu miesięcy, tkwił widocznie jakiś błąd zasadniczy. Socjaliści i przedstawiciele organizacji robotniczych, którzy przybyli do niego by zapewnić go, iż ani na chwilę nie myśleli obarczać rząd odpowiedzialnością za przelaną krew — skłonili go do pozostania na stanowisku. W ten sposób uniknięto przesilenia rządowego, które mogłoby pociągnąć za sobą bardzo poważne reperkusje.

Bł. p.

Mgt. BRONISŁAW REIBACH

aplikant adwokacki

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach 10. IV. b. r. przeżywszy lat 28.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę 11 IV o godz. 15 na cmentarzu w Podgórzu

RODZINA**Kronika krakowska****DYZURY LEKARZY I APTEK:**

Dziś mają dyżur dzienny lekarze: Kelhofer Artur, Krasińskiego 4; Singer Henryk, Sarego 19, tel. 121-89; Günther Jerzy, Sławkowska 23, tel. 166-26; Friedman Zofia, Słaska 20, tel. 151-08. — Dyżur nocny: Kepler Wiktor, Kalwaryjska 3, tel. 120-31; Rosenbaum Barbara, Fałata 14, tel. 100-67; Fischer Jan, Michałowskiego 1, tel. 174-99; Owczyński Tadeusz, Lubicz 34, tel. 158-26.

Dziś mają dyżur dzienny i nocny apteki: Szczepańska 1, Kościuszki 18, Długa 66, Mikołajska 4, Starowiślna 77, Kalwaryjska 27. — Tylko dzienny dyżur: Grodzka 22, Plac Matejki 3, Wybickiego 1, Rakowicka 12, Dietla 36, Plac Zgody 18.

**DZIS WIECZÓR AUTORSKI
BEERA HOROWITZA**

Dziś w niedzielę dnia 11 bm. o godzinie 8.30 wieczorem urządza Żydowskie Towarzystwo Teatralne w swym lokalu przy ul. Stolarskiej 9 wieczór autorski znanego poety i malarza żydowskiego Beera Horowitza. Słowo wstępne o twórczości tego wybitnego przedstawiciela najnowszej poezji żydowskiej wypowie p. Henryk Weber.

**OSKARŻENI UNIEWINIENI —
ADWOKAT SKAZANY**

Przez dwa dni toczył się przed sądem przysięgłych proces trzech osób oskarżonych o namawianie do zabójstwa gajowego Franciszka Murzyna. Proces zakończył się wyrokiem uniewinniającym wszystkich oskarżonych.

W czasie rozprawy doszło do incydentu. Obronca adw. Arnold został ukarany grzywną 150 zł. Przyczyną incydentu było odczwanie się obrońcy, który w czasie przesłuchania koronnego świadka wyraził się: „proszę, aby w stosunku do tego świadka postępowano podobnie jak w stosunku do oskarżonych w czasie przesłuchania“.

BLOKADA DOMU AKADEMICKIEGO

Blokada I Domu Akademickiego przez młodzież demokratyczną trwa w dalszym ciągu. Studenci biorący udział w blokadzie nie chcą oddać władzy w Bratniaku większości endeckiej i walczą wytrwale o swe postulaty.

Blokujący mają również sympatyków na terenie II Domu Akademickiego, gdzie grupa studentów przystąpiła do blokady. Blokada nie trwała tam jednak długo i została po kilku godzinach zlikwidowana.

NA CO LUDZIE CHORUJĄ?

W Wydziale Zdrowia Publicznego Zarządu miejskiego w Krakowie zgłoszono w ciągu ubiegłego tygodnia następujące choroby zakaźne: płonica 6 wypadków, błonica 2, nagminne zapalenie przyuszniczy 2, róża 3, odra 10.

PRZEGLĄD KONI I WOZÓW W KRAKOWIE.

Zarząd miejski miasta Krakowa podaje do wiadomości terminy przeglądu koni i wozów dla poszczególnych dzielnic miasta Krakowa: Dnia 21 bm. godz. 8 dzielnice od I. do VI., 21 godz. 11 od VII—X, 22 godz. 8 dzieln. od XI—XV, 22 godz. 11 dzielnice XVI i XVII, 29 bm. godz. 8 dzielnice od XVIII—XXI, 29 godz. 11 dzielnica XXII.

Przeгляд odbędzie się na targowicy miejskiej na Zabłociu. Właściciele koni zamieszkali w powyższych dzielnicach mają obowiązek doprowadzić do przeglądu w wyznaczonym terminie następujące konie: a) konie urodzone w 1933 i starsze nieposiadające z jakichkolwiek powodów dowodów tożsamości. b) konie urodzone w latach 1922—1932 zdadne do wojska tj. posiadające w dowodzie tożsamości wpisana jedną z następujących kategorii: W1, W2, AL, AG lub T. Koni posiadających w dowodach tożsamości kategorię „N“ nie należy doprowadzać do przeglądu.

Łącznie z przeglądem koni, właściciele wozów

**Wicewojewoda krakowski zaskarżył
P. K. P. o odszkodowanie**

Przed niedawnym czasem pisaliśmy o wypadku, jakiemu uległ wicewojewoda krakowski dr Piotr Małaczyński. Wysiadając z pociągu na dworcu krakowskim dr Małaczyński potknął się tak fatalnie, że upadł i złamał nogę. W wyniku odniesionej kon-

tuzji dr Małaczyński pozostaje jeszcze w leżeniu.

Jak słyhać, wystąpił obecnie dr Małaczyński na drogę sądową przeciw PKP, skarżąc o odszkodowanie i nawiazkę za ból.

typu gospodarczego mają przedstawić pełną ilość posiadanych wozów do przeglądu.

ZAGINIĘCIE NERWOWO CHOREJ

Helena Kaczmarek (lat 42) zam. przy ul. Mazowieckiej 31, wydalila się z domu swej siostry Maciaszek Anieli przy ul. Gęsiej 30 i do dnia dzisiejszego do domu nie powróciła. Kaczmarek jest nerwowo chorą i ma przebywać na terenie Krakowa.

— **KURS NOWOCZESNEJ KSIĘGOWOŚCI PRZE BITKOWEJ.** W ramach powyższego kursu zademonstruje p. Wilhelm Leinkram, biegły sądowy w zakresie księgowości przebitkowej „Zenit“ z praktycznymi ćwiczeniami, dziś w niedzielę o godz. 19-tej w lokalu Zyd. Średniej Szkoły Handl. w Krakowie, ul. Stradomska 10. Wstęp wolny.

— **WALNE ZGROMADZENIE TOW. MIŁOŚNIKÓW HISTORII I ZABYTKÓW KRAKOWA** w piątek 16 bm. godz. 18 w sali odczytowej Miejskiego Muzeum Przemysłowego (ul. Smoleńsk 9). Na walnym zgromadzeniu wygłosi dr Krystyna Pieradzka odczyt p. t. „Kraków w relacjach cudzoziemców od X do XVII w.“ Goście mile widziani.

— **WALNE ZGROMADZENIE ZWIĄZKU ŻYDÓW UCZESTNIKÓW WALK O NIEPODLEGŁOŚĆ POLSKI, ODDZIAŁ W KRAKOWIE** odbędzie się w niedzielę o godz. 10-tej rano w lokalu Związku.

— **PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU ŻYD. TOW. TEATRALNEGO.** W poniedziałek 12 bm. godz. 8.30 wiecz. w lokalu Stolarska 9 plenarne posiedzenie Zarządu Żyd. Tow. Teatralnego.

— **ZRZESZENIE WŁAŚCICIELI TEATRÓW ŚWIETLNYCH** Województwa Krakowskiego w Krakowie, odbędzie się we środę 14 bm. godz. 9.30 w Domu Katolickim, Zwierzyniecka 1.

— **PRÓBA CHÓRU ŻYD. TOW. MUZYCZNEGO** w poniedziałek 12 bm. w Instytucie Muzycznym, św. Anny 2 godz. 7.45 wiecz. Tamże wpisy nowych członków.

DO STANU

doskonałego, doprowadza garderobę, największa w Polsce pralnia STELLA Sp. z o. o. Kraków, Gołębia 2. 1946k

**Pogańska „odprawa“
Baldura Schiracha**

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 10. 4. (Sim.) W Lignicy odbyła się odprawa przywódców młodzieży hitlerowskiej na niemieckim Śląsku. Odprawy dokonał Führer młodzieży w Niemczech Baldur von Schirach. W wygłoszonym przemówieniu von Schirach oświadczył, że partia hitlerowska nie dopuści nigdy, aby ktoś tworzył organizacje młodzieży. Organizowanie i wychowanie młodzieży musi należeć wyłącznie do państwa i partii.

NADESLANE CZASOPISMA

— **OKIENKO NA ŚWIAT.** Dwutygodnik dla dzieci i młodzieży pod redakcją Marty Hirschprung i dr Henryki Fromowicz-Stillerowej. Już wyszedł Nr 2 i zawiera treść następującą: 1) Pomarańcze z Erec — N. Mifelewa, 2. Tytus i mucha — M. Szymala. 3. Okręt — Ch. N. Bialika (w przekładzie S. Dykmana), 4. Gawędy Pana Kurka. 5. Spacer po muzeum dla dzieci. 6. Zostanę szoferem. 7. Drugi liścik Kubusia do Czytelników. 8. Pierwsza wizyta „Okienka“. Ponadto: wesołe okienko, ze świata przyrody, prace czytelników, rozrywki umysłowe, konkurs z nagrodami i t. d. Adres redakcji i administracji: Kraków, Lubicz 24. Cena egz. 20 gr.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Przewidywany przegląd pogody do wieczora dn. 11 b. m.: W całym kraju po chmurnym ranku, w ciągu dnia dość pogodnie, ciepło. Umiarkowane wiatry z kierunków południowych.

*Naturalnie -
w ten sposób musi
się podrzeć!*

Persil
Henkel
Bez chlorku

*F z bielina
nie jest inaczej!*

Częste tarcie niszczy z czasem najtrwalszą tkaninę. Można uniknąć tego niebezpieczeństwa, stosując do prania Persil.

Przez jednorazowe 15-minutowe gotowanie bieliny w roztworze Persilu otrzymuje się śnieżnobiałą i zdezynfekowaną bieliznę o przyjemnym świeżym zapachu:

Co Persil to Persil!

Wyrób Zakładów „Persil“ Polska Spółka Akcyjna, Bydgoszcz.
Sprzedaż tylko w paczkach — Wystrzegać się naśladownictw!

Do moczenia bielizny: HENKEL, soda do prania i bielizna!

